

Bruxelles, 16 decembrie 2021
(OR. en)

14459/21

**Dosar interinstituțional:
2021/0422(COD)**

JAI 1316
COPEN 428
ENV 975
CODEC 1558

PROPUNERE

Sursă:	Secretara Generală a Comisiei Europene, sub semnătura dnei Martine DEPREZ, Directoare
Data primirii:	15 decembrie 2021
Destinatar:	DI Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Secretarul General al Consiliului Uniunii Europene
Nr. doc. Csie:	COM(2021) 851 final
Subiect:	Propunere de DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI privind protecția mediului prin intermediul dreptului penal și de înlocuire a Directivei 2008/99/CE

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor documentul COM(2021) 851 final.

Anexă: COM(2021) 851 final

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 15.12.2021
COM(2021) 851 final

2021/0422 (COD)

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

**privind protecția mediului prin intermediul dreptului penal și de înlocuire a
Directivei 2008/99/CE**

{SEC(2021) 428 final} - {SWD(2021) 465 final} - {SWD(2021) 466 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

- **Temeiurile și obiectivele propunerii**

Legislația actuală a UE care prevede norme minime comune pentru incriminarea infracțiunilor împotriva mediului este Directiva 2008/99/CE privind protecția mediului prin intermediul dreptului penal.

Comisia a evaluat directiva în 2019-2020 și și-a publicat constatările în octombrie 2020¹. Aceasta a constatat că directiva nu a avut efecte semnificative pe teren: în cursul ultimilor 10 ani, numărul de cazuri de infracțiuni împotriva mediului care au fost anchetate și condamnate cu succes a rămas foarte scăzut. În plus, nivelurile sancțiunilor impuse au fost prea scăzute pentru a fi disuasive, iar cooperarea transfrontalieră nu a avut loc în mod sistematic.

Evaluarea a identificat lacune considerabile în materie de asigurare a respectării legii în toate statele membre și la toate nivelurile lanțului de asigurare a respectării legii (poliție, parchete și instanțe penale). Aceasta a identificat, de asemenea, deficiențe în statele membre în ceea ce privește resursele, cunoștințele specializate, conștientizarea, stabilirea priorităților, cooperarea și schimbul de informații și a constatat că nu există strategii naționale generale de combatere a infracțiunilor împotriva mediului care să fi implicat toate nivelurile lanțului de asigurare a respectării legii și o abordare multidisciplinară². În plus, lipsa de coordonare între asigurarea respectării normelor de drept administrativ și penal și sancționarea în temeiul dreptului administrativ și penal împiedică adesea eficacitatea.

Evaluarea a observat, de asemenea, că lipsa de date statistice fiabile, exacte și complete privind procedurile în materie de infracțiuni împotriva mediului din statele membre nu numai că a împiedicat evaluarea Comisiei, dar împiedică și factorii de decizie și practicienii de la nivel național să monitorizeze eficacitatea măsurilor lor.

Pe baza constatărilor evaluării, Comisia a decis să revizuiască directiva. Programul de lucru al Comisiei pentru 2021 prevede o propunere legislativă de revizuire a directivei³ în decembrie 2021.

Se propune înlocuirea Directivei 2008/99/CE. Prezenta propunere este însoțită de o comunicare⁴ în care sunt explicate obiectivele sale de politică. Pentru a soluționa problemele identificate, propunerea conține șase obiective.

1. Îmbunătățirea eficacității anchetelor și a urmăririi penale prin actualizarea domeniului de aplicare al directivei.

¹ Documentul de lucru al serviciilor Comisiei, Evaluarea Directivei 2008/99/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind protecția mediului prin intermediul dreptului penal (Directiva privind infracțiunile împotriva mediului), SWD(2020) 259 final, 28.10.2020 ([partea I](#), [partea II](#), [rezumat](#)).

² Raport de evaluare, p. 32-33. A se vedea pagina 33 din Raportul de evaluare pentru detalii suplimentare privind sursele.

³ Programul de lucru al Comisiei Europene pentru 2021, https://ec.europa.eu/info/publications/2021-commission-work-programme-key%20documents_ro.

⁴ Comunicare către Parlamentul European și Consiliu privind intensificarea combaterii infracțiunilor împotriva mediului, COM(2021) 814, 14.12.2021.

2. Îmbunătățirea eficacității anchetelor și a urmăririlor penale prin clarificarea sau eliminarea termenilor vagi utilizați în definițiile infracțiunilor împotriva mediului.
3. Asigurarea unor tipuri și niveluri de sancțiuni eficace, disuasive și proporționale pentru infracțiunile împotriva mediului.
4. Consolidarea anchetelor și a urmăririi penale transfrontaliere.
5. Îmbunătățirea procesului decizional în cunoștință de cauză cu privire la infracțiunile împotriva mediului prin îmbunătățirea colectării și diseminării datelor statistice.
6. Îmbunătățirea eficacității operaționale a lanțurilor naționale de asigurare a respectării legii pentru a consolida anchetele, urmăririle penale și sancționarea.

• **Coerența cu dispozițiile deja existente în domeniul de politică vizat**

Obiectivele prezentei propuneri sunt coerente cu următoarele dispoziții politice și legislative:

- Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre
- Convenția cu privire la asistența judiciară reciprocă în materie penală între statele membre ale Uniunii Europene
- Directiva 2014/41/UE privind ordinul european de anchetă în materie penală
- Decizia-cadru 2005/214/JAI a Consiliului privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce a sancțiunilor financiare
- Decizia-cadru 2009/948/JAI a Consiliului privind prevenirea și soluționarea conflictelor referitoare la exercitarea competenței în cadrul procedurilor penale
- Decizia-cadru 2009/315/JAI a Consiliului privind organizarea și conținutul schimbului de informații extrase din cazierile judiciare între statele membre
- Regulamentul (UE) 2016/794 privind Europol
- Regulamentul (UE) 2017/1939 al Consiliului de punere în aplicare a unei forme de cooperare consolidată în ceea ce privește instituirea Parchetului European („EPPO”)
- Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF)
- Directiva (UE) 2017/1371 privind combaterea fraudelor îndreptate împotriva intereselor financiare ale Uniunii prin mijloace de drept penal
- Directiva (UE) 2019/1937 privind protecția persoanelor care raportează încălcări ale dreptului Uniunii.

• **Coerența cu alte politici ale UE**

Dreptul penal face parte dintr-o strategie cuprinzătoare a UE de protejare și îmbunătățire a stării mediului, o prioritate pentru Comisia Europeană. Comunicarea privind Pactul verde și

Strategia privind biodiversitatea stabilesc o serie largă de măsuri de protecție a mediului care se consolidează și se influențează reciproc, reunindu-le într-o abordare holistică. Măsurile de drept penal se aplică în ultimă instanță atunci când alte măsuri nu au fost suficiente pentru a asigura conformitatea. Astfel, indicatorii de mediu privind, de exemplu, gradul de poluare a aerului sau biodiversitatea ar măsura eficacitatea strategiei globale de îmbunătățire a mediului, nu doar eficacitatea noii abordări față de infracțiunile împotriva mediului.

În plus, Strategia UE privind o uniune a securității și Strategia UE de combatere a criminalității organizate pentru perioada 2021-2025 includ evaluarea și revizuirea directivei ca parte a acțiunilor-cheie identificate pentru combaterea infracțiunilor împotriva mediului.

2. TEMEIUL JURIDIC, SUBSIDIARITATEA ȘI PROPORȚIONALITATEA

• Temei juridic

Temeiul juridic al propunerii de directivă este articolul 83 alineatul (2) din TFUE. Articolul 83 alineatul (2) din TFUE stabilește competența UE de a stabili norme minime cu privire la definirea infracțiunilor și a sancțiunilor în domeniile de politică ale UE care au făcut obiectul unor măsuri de armonizare, în cazul în care acest lucru este necesar pentru o aplicare eficientă:

„În cazul în care apropierea actelor cu putere de lege și a normelor administrative ale statelor membre în materie penală se dovedește indispensabilă pentru a asigura punerea în aplicare eficientă a unei politici a Uniunii într-un domeniu care a făcut obiectul unor măsuri de armonizare, prin directive se pot stabili norme minime referitoare la definirea infracțiunilor și a sancțiunilor în domeniul în cauză. Directivele se adoptă printr-o procedură legislativă ordinară sau specială identică cu cea utilizată pentru adoptarea măsurilor de armonizare în cauză, fără a aduce atingere articolului 76”.

• Subsidiaritatea (în cazul competenței neexclusive)

Activitățile infracționale legate de mediu au adesea o dimensiune transfrontalieră, în timp ce unele infracțiuni împotriva mediului afectează, de obicei, mai multe țări (de exemplu, traficul de deșeurilor, de specii protejate sau de produse derivate din specii sălbatice de faună și floră, a se vedea secțiunea 1 – Introducere) sau au efecte transfrontaliere (de exemplu, în cazul poluării transfrontaliere a aerului, apei și solului)⁵. Prin urmare, cooperarea transfrontalieră între autoritățile de aplicare a legii și autoritățile judiciare este esențială.

Directiva existentă urmărea să ofere un cadru juridic armonizat pentru infracțiuni, pentru a facilita cooperarea transfrontalieră. Cu toate acestea, astfel cum se detaliază în raportul de evaluare, în pofida progreselor înregistrate în ceea ce privește crearea unui set comun la nivelul UE de definiții ale infracțiunilor împotriva mediului și care necesită niveluri de sancțiuni mai disuasive, statele membre nu și-au reconciliat, pe cont propriu, înțelegerea infracțiunilor împotriva mediului în marja de manevră lăsată de directivă. În mod similar, nivelurile insuficiente ale sancțiunilor într-o serie de state membre împiedică condiții de

⁵ [Raport privind cazurile tratate de Eurojust în domeniul infracțiunilor de mediu](#), — ianuarie 2021, p. 8. A se vedea o evaluare a reacției rapide a UNEP și Interpol „The rise of environmental crime. A growing threat to natural resources, peace, development and security” (Creșterea numărului de infracțiuni împotriva mediului – o amenințare tot mai mare la adresa resurselor naturale, a păcii, a dezvoltării și a securității), 2016, p. 7.

concurență echitabilă în întreaga UE și aplicarea instrumentelor de recunoaștere reciprocă (cum ar fi mandatul european de arestare și ordinul european de anchetă).

Există un decalaj din ce în ce mai mare între răspunsul justiției penale la infracțiunile împotriva mediului și situația criminologică de pe teren. În pofida directivei actuale, numărul anchetelor și al condamnărilor transfrontaliere în UE pentru infracțiuni împotriva mediului nu a crescut în mod substanțial. În schimb, între timp, infracțiunile împotriva mediului cresc într-un ritm anual de 5 % până la 7 % la nivel mondial⁶, provocând daune de durată aduse habitatelor, speciilor, sănătății oamenilor și veniturilor guvernelor și întreprinderilor.

- **Proportionalitatea**

În conformitate cu principiul proporționalității prevăzut la articolul 5 alineatul (4) din TUE, propunerea de revizuire a Directivei 2008/99/CE se limitează la ceea ce este necesar și proporțional pentru a adapta legislația existentă privind infracțiunile din acest domeniu la noile amenințări. Măsurile privind utilizarea instrumentelor de anchetă și a schimbului de informații sunt incluse numai în măsura în care sunt necesare pentru funcționarea eficace a cadrului de drept penal propus.

Propunerea definește domeniul de aplicare al infracțiunilor pentru a acoperi toate comportamentele relevante, limitându-l totodată la ceea ce este necesar și proporțional. Noua directivă include noi categorii de infracțiuni împotriva mediului în măsura impusă de legislația de mediu care stă la baza acesteia. Atât infracțiunile, cât și sancțiunile se limitează la încălcări grave ale legislației de mediu și, prin urmare, respectă proporționalitatea.

- **Alegerea instrumentului**

În conformitate cu articolul 83 alineatul (2), normele minime cu privire la definirea infracțiunilor și a sancțiunilor în domeniile de politică ale UE care au făcut obiectul unor măsuri de armonizare pot fi stabilite numai printr-o directivă a Parlamentului European și a Consiliului adoptată în conformitate cu procedura legislativă ordinară.

Sunt în continuare necesare sancțiuni penale pentru a asigura punerea în aplicare eficace în domeniile reglementate de Directiva din 2008 privind infracțiunile împotriva mediului. Prin urmare, Comisia propune reportarea listei de infracțiuni incluse la articolul 3 din Directiva din 2008, cu precizările și modificările necesare, care includ: infracțiuni grave de poluare; gestionarea ilegală a deșeurilor și transferurile ilegale de deșeuri; exploatarea instalațiilor în care se desfășoară activități periculoase sau în care sunt depozitate sau utilizate substanțe periculoase; infracțiuni legate de fabricarea, producerea, prelucrarea, manipularea, utilizarea, deținerea, depozitarea, transportul, importul, exportul sau eliminarea materialelor radioactive; infracțiuni contra faunei și florei sălbatice, inclusiv uciderea, distrugerea, deținerea sau obținerea ilegală de specimene din speciile de faună și floră sălbatică, traficul de specii sălbatice de faună și floră și deteriorarea habitatelor; producerea, introducerea pe piață, importul, exportul, utilizarea, emisia sau eliberarea ilegal(ă) de substanțe care diminuează stratul de ozon.

⁶ Evaluarea reacției rapide a UNEP și Interpol „The rise of environmental crime. A growing threat to natural resources, peace, development and security” (Creșterea numărului de infracțiuni împotriva mediului – o amenințare tot mai mare la adresa resurselor naturale, a păcii, a dezvoltării și a securității), 2016, p. 7.

Necesitatea de a combate aceste categorii de infracțiuni prin sancțiuni penale a fost confirmată de concluziile Consiliului privind stabilirea priorităților UE pentru combaterea criminalității grave și organizate pentru Platforma multidisciplinară europeană împotriva amenințărilor infracționale (EMPACT) 2022-2025⁷.

În ceea ce privește în special gestionarea ilegală a deșeurilor, în raportul din 2021 al Uniunii Europene intitulat „Evaluarea amenințării pe care o reprezintă formele grave de criminalitate și criminalitatea organizată în Uniunea Europeană”⁸ se menționează că „gestionarea deșeurilor este o industrie profitabilă și în curs de dezvoltare rapidă, care atrage din ce în ce mai mult infractorii. Majoritatea cazurilor raportate de trafic de deșeuri au implicat persoane care lucrează sau exploatează societăți de gestionare a deșeurilor în calitate de manageri sau de membri ai personalului, care încalcă legislația și standardele naționale și internaționale ce reglementează colectarea, tratarea și eliminarea deșeurilor pentru a maximiza profiturile. Traficanții de deșeuri care au înregistrat cele mai mari succese sunt cei care controlează întregul ciclu de prelucrare, de la țările de origine la țările de destinație. Infractorii care fac trafic de deșeuri între diferite țări recurg în principal la structuri comerciale legale pentru a orchestra gestionarea ilegală a deșeurilor. Adesea, mai multe întreprinderi sunt deținute de aceleași persoane sau de persoane care îndeplinesc rolul de paravan. Structurile comerciale legale își schimbă frecvent conducerea și sunt adesea desființate după o scurtă perioadă de activitate, pe măsură ce o nouă entitate comercială preia activitatea. Întreprinderile care își desfășoară activitatea în diferite etape ale ciclului deșeurilor se află adesea în jurisdicții diferite. Traficul de deșeuri este strâns legat de alte infracțiuni, cum ar fi fraudarea documentelor, fraudă economică, evaziunea fiscală, corupția, spălarea banilor, precum și furtul și eliminarea deșeurilor provenite din producția ilegală de droguri”.

În plus, Comisia a identificat necesitatea unor sancțiuni penale pentru a asigura punerea în aplicare eficace a politicilor UE privind protecția mediului, în ceea ce privește următoarele categorii de infracțiuni care nu sunt reglementate în prezent de directivă:

- introducerea pe piață a produselor care, încălcând cerințele obligatorii, provoacă daune semnificative mediului ca urmare a utilizării pe scară mai largă a produsului;
- încălcările grave ale legislației UE privind substanțele chimice, care provoacă daune semnificative mediului sau sănătății umane;
- reciclarea ilegală a navelor;
- captarea ilegală a apei;

⁷ Concluziile Consiliului privind stabilirea priorităților UE pentru combaterea criminalității grave și organizate pentru EMPACT 2022-2025, 8665/21, 12 mai 2021. Scopul priorității în ceea ce privește infracțiunile împotriva mediului este: „de a neutraliza rețelele infracționale implicate în toate formele de infracțiuni împotriva mediului, cu accent deosebit pe traficul de deșeuri și de specii sălbatice de faună și floră, precum și pe rețelele infracționale și pe infractorii de tip mici antreprenori care au capacitatea de a se infiltra în structuri comerciale legale la nivel înalt sau de a-și înființa propriile întreprinderi care să le faciliteze infracțiuni”.

⁸ Evaluarea amenințării pe care o reprezintă formele grave de criminalitate și criminalitatea organizată în Uniunea Europeană (SOCTA), „A corrupting influence: the infiltration and undermining of Europe’s economy and society by organised crime” (O influență care corupe: infiltrarea criminalității organizate în economia și societatea europeană și subminarea acestora), Europol 2021, p. 54. Pentru infracțiunile contra faunei și florei sălbatice, a se vedea p. 55f.

- surse de deversare a substanțelor poluante provenite de la nave (se propune ca această categorie de infracțiuni să fie preluată din Directiva 2005/35/CE⁹, pentru a consolida cadrul juridic);
- comerțul ilegal cu lemn;
- încălcările grave ale normelor privind introducerea și răspândirea speciilor alogene invazive de interes pentru Uniune;
- eludarea gravă a cerințelor de efectuare a unei evaluări a impactului asupra mediului;
- producerea, introducerea pe piață, importul, exportul, utilizarea, emisia sau eliberarea ilegal(ă) de gaze fluorurate cu efect de seră.

Aceste comportamente prezintă un risc potențial ridicat pentru sănătatea umană și pentru mediu și pot avea efecte negative deosebit de grave asupra mediului și a societății. În pofida consecințelor care au loc efectiv și a posibilelor consecințe negative, în prezent asigurarea respectării normelor relevante nu este suficient de eficace. Până în prezent, adoptarea de sancțiuni administrative și recurgerea la acestea de către statele membre s-au dovedit a fi insuficiente pentru a asigura respectarea normelor privind protecția mediului, ceea ce necesită măsuri mai ferme de prevenire și combatere a infracțiunilor împotriva mediului.

De exemplu, în ceea ce privește Regulamentul UE privind lemnul¹⁰, deși toate statele membre au inclus sancțiuni pentru infractori în legislația națională, tipurile de sancțiuni și nivelurile maxime ale acestora variază semnificativ de la un stat membru la altul: amenzi administrative și confiscări pot fi impuse în 23 de state membre, amenzi penale în 16, pedeapsa cu închisoarea în 17, suspendarea activității în 15 și alte tipuri de sancțiuni în 11. Amenzile aplicabile în cazul încălcării Regulamentului UE privind lemnul variază de la 50 EUR la o sumă nelimitată¹¹. Aceste discrepante între regimurile de sancțiuni ale statelor membre aplicabile în cazul încălcării Regulamentului UE privind lemnul și faptul că sancțiunile sunt considerate, în multe cazuri, prea scăzute pentru a avea cu adevărat un efect disuasiv asupra comportamentelor ilegale, împreună cu aplicarea neuniformă în UE, prezintă un risc de reorientare a fluxurilor comerciale. În plus, disparitățile dintre regimurile de sancțiuni și lipsa unei puneri în aplicare uniforme în statele membre subminează condițiile de concurență echitabile, dezavantajându-i pe operatorii care respectă cu strictețe cerințele. Acest aspect poate fi abordat prin incriminarea armonizată și prin apropierea nivelurilor sancțiunilor în întreaga UE în Directiva privind infracțiunile împotriva mediului.

Este clar că sancțiunile administrative sunt inadecvate în circumstanțe precum cele care au dus la asasinarea a doi pădurari dintr-un stat membru care anchetaseră probleme legate de recoltarea ilegală a lemnului. Modelul subliniat al încălcărilor legate de lemn este atât de grav

⁹ Directiva 2005/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind poluarea cauzată de nave și introducerea unor sancțiuni în caz de încălcare (JO L 255, 30.9.2005, p. 11).

¹⁰ Regulamentul (UE) nr. 995/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 octombrie 2010 de stabilire a obligațiilor care revin operatorilor care introduc pe piață lemn și produse din lemn (JO L 295, 12.11.2010, p. 23).

¹¹ Documentul de lucru al serviciilor Comisiei – Verificarea adecvării Regulamentului (UE) nr. 995/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 octombrie 2010 de stabilire a obligațiilor care revin operatorilor care introduc pe piață lemn și produse din lemn (Regulamentul UE privind lemnul) și privind Regulamentul (CE) nr. 2173/2005 din 20 decembrie 2005 privind instituirea unui regim de licențe FLEGT pentru importurile de lemn în Comunitatea Europeană (Regulamentul FLEGT) 17.11.2021 SWD(2021) 328 final, p. 14.

încât autoritățile trebuie să dispună de mijloace de aplicare a legii penale pentru a le combate. În ceea ce privește aspectele legate de lemn, Comisia a lansat o procedură de constatare a neîndeplinirii obligațiilor împotriva statului membru respectiv cu privire la lipsa unor controale eficace asupra operatorilor și la neaplicarea unor sancțiuni adecvate. Între timp, statul membru respectiv a introdus sancțiuni penale pentru anumite abateri care făceau anterior exclusiv obiectul unor sancțiuni administrative care erau insuficiente pentru a asigura conformitatea.

Încălcările grave ale interdicțiilor privind utilizarea dispozitivelor de manipulare pe autovehicule descoperite din 2015 demonstrează că nici chiar marile întreprinderi bine stabilite nu pot fi descurajate de la încălcare dacă acestea percep că singura măsură de asigurare a respectării legii va fi de natură administrativă.

Un alt exemplu se referă la captarea ilegală a apei, care contribuie la epuizarea gravă a resurselor de apă, o problemă care se va agrava ca urmare a schimbărilor climatice. În Raportul său special din 2021 intitulat „Utilizarea sustenabilă a apei în agricultură: fondurile din partea PAC sunt susceptibile să promoveze mai degrabă o utilizare mai intensă decât una mai eficientă a apei”, Curtea de Conturi documentează ineficacitatea măsurilor administrative de abordare a captării excesive a apei și subliniază faptul că verificările sunt rare, iar sancțiunile sunt prea scăzute pentru a asigura punerea în aplicare eficace și respectarea obligațiilor relevante¹². Raportul se referă la deficiențe ale regimurilor de sancțiuni din fiecare stat membru¹³.

În plus, un număr limitat de state membre au introdus sancțiuni aplicabile dezvoltatorilor în temeiul Directivei privind evaluarea impactului asupra mediului. De exemplu, dezvoltatorii nu sunt vizați în mod sistematic în cazurile în care nu realizează o evaluare a impactului asupra mediului pentru un anumit proiect sau nu execută proiecte înainte de finalizarea procedurilor respective sau în lipsa unor autorizații corespunzătoare. Încălcările acestor obligații pot avea consecințe negative semnificative asupra mediului, în timp ce nivelul actual al sancțiunilor nu descurajează suficient astfel de infracțiuni.

Este esențial ca respectarea normelor UE privind activitățile cu impact asupra mediului și asupra bunurilor sensibile din punctul de vedere al mediului să fie consolidată prin existența unor sancțiuni penale care să demonstreze o formă mai puternică de dezaprobare socială în comparație cu sancțiunile administrative. Instituirea de infracțiuni pentru încălcări grave ale normelor Uniunii, care, indiferent de temeiul lor juridic, contribuie la politica Uniunii de protecție a mediului, stabilește limite clare pentru tipurile de comportament considerate a fi deosebit de inacceptabile și transmite un mesaj publicului și potențialilor infractori că autoritățile competente iau foarte în serios astfel de comportamente. Acest lucru pare a fi deosebit de adecvat, având în vedere recurgerea explicită la principiul acțiunii preventive și la principiul precauției în acest domeniu de politică.

Normele minime comune privind definirea infracțiunilor și a sancțiunilor în materie de mediu ar permite, de asemenea, utilizarea unor metode mai eficiente de anchetare și ar permite o cooperare mai eficientă în interiorul statelor membre și între acestea. Acest lucru a fost

¹² Curtea de Conturi Europeană, Raportul special 2021, Utilizarea sustenabilă a apei în agricultură: fondurile din partea PAC sunt susceptibile să promoveze mai degrabă o utilizare mai intensă decât una mai eficientă a apei, punctul 62f.

¹³ Curtea de Conturi Europeană, Raportul special 2021, Utilizarea sustenabilă a apei în agricultură: fondurile din partea PAC sunt susceptibile să promoveze mai degrabă o utilizare mai intensă decât una mai eficientă a apei, a se vedea, de exemplu, punctul 32.

recunoscut ca fiind deosebit de important în ceea ce privește combaterea deșeurilor și a traficului cu specii sălbatice de faună și floră (inclusiv comerțul ilegal cu lemn), având în vedere relația cu piața internă și cu politica comercială a UE.

Având în vedere posibilele efecte devastatoare ale infracțiunilor împotriva mediului asupra mediului și a sănătății umane, este important ca potențialii autori să nu perceapă părți ale UE ca având un regim de reglementare mai puțin strict și mai puțin eficace. Impunerea de sancțiuni penale pentru cele mai grave abateri în materie de mediu va avea un efect disuasiv sporit asupra potențialilor infractori. Introducerea de către toate statele membre a unor sancțiuni penale este, prin urmare, esențială pentru a asigura punerea în aplicare eficace a politicii Uniunii privind protecția mediului.

În ceea ce privește includerea comportamentului neglijent în domeniul de aplicare al infracțiunilor, este important să se sublinieze gradul în care normele de mediu ale UE se bazează pe măsuri de prevenire și de precauție. Tratatul prevede în mod explicit [articolul 191 alineatul (2) din TFUE] că politica de mediu se bazează pe aceste principii. Importanța unui nivel ridicat de diligență este necesară pentru desfășurarea activităților care sunt în mod inerent periculoase din cauza utilizării de materiale și/sau de procese periculoase. În acest context, comportamentul neglijent poate avea repercusiuni majore și chiar catastrofale, ceea ce face necesar să se sublinieze poziția societății potrivit căreia comportamentul neglijent ar trebui tratat ca fiind suficient de grav pentru a fi incriminat. Dreptul penal este menit să aibă un efect disuasiv, iar includerea neglijenței ar trebui să fie, în sine, un factor de descurajare pentru orice înclinație față de astfel de comportamente, de exemplu pentru a obține un câștig financiar prin investiții insuficiente sau prin tăieri de fonduri.

Acquis-ul în domeniul mediului include un număr important de instrumente, cum ar fi Directiva privind emisiile industriale¹⁴, Directiva Seveso¹⁵, Regulamentul REACH¹⁶ și legislația privind deșeurile, care se axează pe asigurarea faptului că activitățile și substanțele periculoase sau cu risc ridicat sunt tratate cu un nivel ridicat de garanții tehnice.

În ceea ce privește frecvența comiterii anumitor infracțiuni, din păcate, criminalitatea organizată este recunoscută ca subminând gestionarea deșeurilor¹⁷. Problemele de încălcare a interdicțiilor privind fauna și flora sălbatice sunt, de asemenea, o problemă recunoscută de mult timp, astfel cum o demonstrează accentul pus de Convenția de la Berna¹⁸ asupra activității legate de combaterea infracțiunilor contra faunei și florei sălbatice, de exemplu. De asemenea, în acest context și având în vedere natura comportamentului relevant, este necesar ca și comportamentul neglijent să fie reglementat de prezenta directivă.

¹⁴ Directiva 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind emisiile industriale (prevenirea și controlul integrat al poluării) (JO L 334, 17.12.2010, p. 17).

¹⁵ Directiva 2012/18/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 iulie 2012 privind controlul pericolelor de accidente majore care implică substanțe periculoase, de modificare și ulterior de abrogare a Directivei 96/82/CE a Consiliului (Text cu relevanță pentru SEE) (JO L 197, 24.7.2012, p. 1).

¹⁶ Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei (JO L 396, 30.12.2006, p. 1).

¹⁷ Evaluarea amenințării pe care o reprezintă formele grave de criminalitate și criminalitatea organizată în Uniunea Europeană (SOCTA), „A corrupting influence: the infiltration and undermining of Europe’s economy and society by organised crime” (O influență care corupe: infiltrarea și subminarea economiei și societății europene de către criminalitatea organizată), Europol 2021, p. 54f.

¹⁸ Convenția privind conservarea vieții sălbatice și a habitatelor naturale din Europa.

3. REZULTATELE EVALUĂRILOR EX-POST, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI

• Evaluări ex-post/verificări ale adecvării legislației existente

Comisia a efectuat o evaluare a actualei directive în 2019-2020 (publicată în octombrie 2020), care a concluzionat că directiva nu a avut un efect semnificativ pe teren. Evaluarea ex-post a directivei a fost ghidată de patru criterii principale de evaluare: (a) eficacitatea (evaluarea îndeplinirii obiectivelor directivei), (b) eficiența (evaluarea măsurii în care beneficiul existenței și al punerii în aplicare a directivei justifică sau nu costurile), (c) coerența (cu alte acte legislative și politici relevante ale UE în materie penală și de mediu, precum și cu obligațiile internaționale ale UE) și (d) relevanța (relevanța obiectivelor inițiale ale directivei în lumina nevoilor actuale și viitoare). Evaluarea a ținut seama și de impactul social și economic asupra diferitelor grupuri de părți interesate.

Evaluarea a identificat șase probleme principale care au dus la lipsa de eficacitate a directivei în practică:

1. Domeniul de aplicare al directivei este depășit și este definit într-un mod complex, împiedicând anchetele, urmărirea penală și cooperarea transfrontalieră eficace.
2. Directiva conține mai multe definiții neclare utilizate pentru descrierea infracțiunilor împotriva mediului, care pot împiedica anchetele, urmărirea penală și cooperarea transfrontalieră eficace.
3. Nivelurile sancțiunilor nu sunt suficient de eficace și disuasive în toate statele membre în temeiul actualei directive.
4. Cooperarea și coordonarea interne și transfrontaliere insuficiente între statele membre cu privire la infracțiunile împotriva mediului împiedică anchetele și urmărirea penală eficace.
5. Lipsa unor date statistice fiabile, exacte și complete privind procedurile în materie de infracțiuni împotriva mediului în statele membre împiedică factorii de decizie și practicienii de la nivel național să monitorizeze eficacitatea măsurilor lor.
6. Ineficacitatea lanțului de asigurare a respectării legii: infracțiunile împotriva mediului nu sunt prioritizate, depistate, anchetate, urmărite penal și sancționate în mod eficace din cauza funcționării ineficiente a lanțului de asigurare a respectării legii. Au fost identificate lacune în materie de asigurare a respectării legii în toate statele membre și la toate nivelurile lanțului de asigurare a respectării legii (inspectori, poliție, parchete și instanțe penale), inclusiv lipsa resurselor, o formare insuficientă și o lipsă de cunoștințe specializate, o lipsă de conștientizare și de stabilire a priorităților, precum și o slabă cooperare și un schimb slab de informații.

Pe baza constatărilor evaluării, Comisia Europeană a decis să revizuiască directiva și a efectuat o evaluare a impactului. Diferitele etape ale evaluării impactului, de la definirea problemelor și a factorilor determinanți ai acestora până la identificarea obiectivelor și a posibilelor opțiuni de politică, s-au bazat pe constatările raportului de evaluare.

• Consultările cu părțile interesate

Comisia a organizat consultări publice fructuoase și cu părțile interesate specifice pentru a beneficia de expertiză externă și pentru a înțelege preocupările publicului larg. În plus, aceasta a urmărit să se asigure că opțiunile avute în vedere pentru revizuirea directivei reprezintă cele mai adecvate modalități de a-i spori eficacitatea și de a sprijini activitatea practicienilor de pe teren. Consultările s-au desfășurat la o scară cât mai largă cu putință pentru a primi

contribuții, dovezi și explicații relevante cu privire la nevoile relevante și reale ale diferitelor categorii de părți interesate cu privire la cele șase obiective principale:

- clarificarea și actualizarea domeniului de aplicare al Directivei privind infracțiunile împotriva mediului;
- clarificarea termenilor juridici utilizați pentru definirea infracțiunilor împotriva mediului;
- îmbunătățirea disponibilității unor tipuri și niveluri de sancțiuni disuasive și comparabile;
- îmbunătățirea cooperării transfrontaliere;
- îmbunătățirea colectării și a difuzării de informații și date statistice; și
- îmbunătățirea funcționării lanțului de asigurare a respectării legii (formare, coordonare și cooperare, resurse, abordare strategică).

Consultările s-au desfășurat într-un stadiu incipient și au solicitat opinii din partea unei game largi de părți interesate, cum ar fi membri ai publicului, experți, practicieni (servicii de poliție, inspectori, procurori și judecători), rețele de practicieni (IMPEL, ENPE, EUFJE, EnvirCrimeNet), autorități publice din statele membre (Ministerele Justiției și Ministerele Mediului), agenții europene (Europol și Eurojust), organizații neguvernamentale (ONG-uri) de mediu, organizații de întreprinderi, întreprinderi individuale și cadre universitare. Toate aceste părți au fost consultate cu privire la așteptările și preocupările lor cu privire la necesitatea și conținutul unei posibile revizuirii a Directivei privind infracțiunile împotriva mediului.

Pe parcursul procesului de consultare, serviciile Comisiei au utilizat o gamă variată de metode și de forme de consultare. Acestea au inclus:

- Consultarea privind evaluarea inițială a impactului și o consultare publică deschisă de 12 săptămâni, care a solicitat puncte de vedere de la toate părțile interesate.
- O serie de ateliere tematice online specifice și reuniuni ale grupurilor de experți, inclusiv reuniuni ale Forumului privind conformarea cu legislația de mediu și guvernanta de mediu și ale grupului său de lucru privind sancționarea infracțiunilor împotriva mediului. Chestionarele și documentele de dezbatere specifice au fost trimise în prealabil pentru a pregăti reuniunile găzduite de Comisie.
- O serie de conferințe online la care Comisia a participat și și-a prezentat activitatea în acest domeniu au colectat feedback cu privire la cele șase opțiuni principale din partea altor participanți la conferințe și au invitat alți participanți la procesul de expertiză și la consultarea publică.
- Reuniuni bilaterale online cu o gamă largă de părți interesate, organizate la inițiativa Comisiei sau a părților interesate.
- Documente de poziție și documente analitice din partea agențiilor europene, a practicienilor, a rețelelor profesionale (de exemplu, declarația comună a IMPEL/ENPE/EUFJE și EnviCrimeNet adoptată în cadrul unei conferințe din

mai 2021 dedicate combaterii infracțiunilor împotriva mediului și revizuirii Directivei privind infracțiunile împotriva mediului), a reprezentanților industriei, a autorităților publice din statele membre, a ONG-urilor, a societății civile și a mediului academic.

În total, activitățile de consultare dedicate au durat mai mult de șase luni, din februarie 2021 până în iulie 2021.

Consultarea a fost concepută astfel încât să urmeze aceeași secvență logică ca evaluarea impactului, începând cu definirea problemei și permițând dezvoltarea treptată a opțiunilor posibile și a impactului acestora:

- Majoritatea respondenților au confirmat necesitatea de a actualiza domeniul de aplicare al Directivei privind infracțiunile împotriva mediului și de a clarifica termenii juridici.
- Majoritatea contribuțiilor din partea ONG-urilor și a asociațiilor de întreprinderi au identificat domenii de mediu sau acte legislative specifice care nu sunt reglementate de actuala Directivă privind infracțiunile împotriva mediului, dar a căror includere ar trebui luată în considerare.
- Majoritatea respondenților au considerat că este oportun să se includă dispoziții privind nivelurile minime pentru sancțiunile maxime și pentru circumstanțele agravante. Includerea unei dispoziții privind confiscarea, împreună cu legislația împotriva persoanelor juridice, sunt considerate utile în unele cazuri.
- Mai multe părți au pledat pentru o mai bună colectare și transmitere a informațiilor de către statele membre. Au fost exprimate preocupări cu privire la faptul că acest lucru ar însemna ajustări IT complexe, un proces dificil și îndelungat, care creează o sarcină administrativă considerabilă pentru autoritățile de aplicare a legii, pentru ministerul public și pentru sistemul judiciar.
- Marea majoritate a părților interesate au confirmat necesitatea stringentă de a îmbunătăți eficacitatea lanțului de asigurare a respectării legii în practică și necesitatea unor dispoziții privind formarea, resursele, cooperarea și coordonarea, precum și a unor abordări strategice pentru combaterea infracțiunilor împotriva mediului.

Comisia a luat în considerare toate răspunsurile atunci când a decis opțiunile care ar trebui favorizate. Mai multe informații cu privire la consultări se regăsesc în anexele la evaluarea impactului (anexele 7 și 8).

- **Obținerea și utilizarea expertizei**

Pentru a asigura disponibilitatea dovezilor necesare pentru a realiza evaluarea impactului, Comisia s-a bazat pe un spectru larg de expertiză. Opiniile experților avute în vedere pot fi împărțite în două categorii principale: studii privind stadiul actual al tehnologiei pe această temă și consultări cu părțile interesate.

În primul rând, Comisia a evaluat actuala directivă în 2019-2020 și și-a publicat constatările în octombrie 2020. Evaluarea a ajutat Comisia să înțeleagă beneficiile și dezavantajele legislației actuale. Aceasta a pregătit terenul pentru revizuirea directivei, întrucât evaluarea a

subliniat în mod clar că legislația actuală a avut doar efecte neglijabile pe teren. După evaluare, Comisia a contractat un studiu în sprijinul evaluării impactului. Studiul a fost realizat în perioada aprilie 2021-octombrie 2021. Scopul său a fost de a evalua impactul diferitelor opțiuni, în special impactul financiar și economic al acestora.

Pe lângă cele două studii, Comisia a efectuat o analiză cuprinzătoare a literaturii de specialitate existente pe această temă. Acest lucru este reflectat de numeroasele referințe utilizate în evaluarea impactului. În plus, au fost analizate numeroase declarații scrise din partea părților interesate, de exemplu Eurojust, Europol, rețele profesionale, practicieni, state membre, ONG-uri și întreprinderi. Cercetarea documentară a vizat și examinarea pozițiilor Parlamentului European, cum ar fi Raportul referitor la răspunderea întreprinderilor pentru daunele aduse mediului [2020/2027 (INI)] al Comisiei pentru afaceri juridice. Au fost, de asemenea, luate în considerare concluziile grupurilor de lucru, cum ar fi sondajul de țară pentru cea de a 2-a reuniune a Grupului de lucru pentru mediu și drept penal al Consiliului Europei din 15 iunie 2021.

Activitatea relevantă a principalelor rețele europene pentru respectarea legislației din domeniul mediului (IMPEL, EnviCrimeNet, ENPE, EUFJE) a fost, de asemenea, analizată cu atenție.

Rezultatele celei de a opta runde a evaluărilor reciproce ale Consiliului privind combaterea infracțiunilor împotriva mediului au fost, de asemenea, luate în considerare.

• **Evaluarea impactului**

Propunerea legislativă se bazează pe o evaluare a impactului. Comitetul de control normativ (CCN) a emis un aviz pozitiv (cu rezerve) la 1 octombrie 2021. În anexa I la evaluarea impactului se explică modul în care observațiile CCN au fost luate în considerare.

O evaluare a arătat că, deși stabilește un cadru comun la nivelul UE pentru principalele infracțiuni împotriva mediului, directiva nu a avut un efect semnificativ în practică.

Aceasta nu a afectat numărul de condamnări sau nivelul sancțiunilor impuse în statele membre. În special, evaluarea a identificat următoarele probleme-cheie specifice:

1. domeniul de aplicare al Directivei privind infracțiunile împotriva mediului (definit în două anexe la Directiva privind infracțiunile împotriva mediului și o listă a infracțiunilor de la articolul 3 din Directiva privind infracțiunile împotriva mediului) este depășit și este definit într-un mod complex, împiedicând anchetele, urmărirea penală și cooperarea transfrontalieră eficace;
2. definițiile noțiunii de „infracțiune împotriva mediului” sunt neclare și împiedică anchetarea, urmărirea penală și cooperarea transfrontalieră eficace între statele membre și în interiorul acestora;
3. nivelurile sancțiunilor nu sunt eficace și disuasive în toate statele membre;
4. cooperarea transfrontalieră este prea limitată;
5. factorii de decizie și practicienii nu sunt conștienți de natura și amploarea infracțiunilor împotriva mediului și de eficacitatea măsurilor de asigurare a

respectării legii din cauza colectării, a prelucrării și a schimbului limitat de date statistice;

6. lanțul de asigurare a respectării legii pentru combaterea infracțiunilor împotriva mediului, printre altele, este inefficient din cauza lipsei de formare și de specializare, precum și din cauza coordonării și cooperării insuficiente între diferitele niveluri de aplicare a legislației de mediu.

Comisia a elaborat o serie de opțiuni de politică legislative și fără caracter legislativ. Opțiunile luate în considerare și eliminate într-un stadiu incipient au fost: abrogarea directivei; sau abordarea problemelor identificate numai prin măsuri fără caracter obligatoriu, cum ar fi orientările UE privind interpretarea definițiilor și a nivelurilor sancțiunilor.

Pe baza evaluării, singura opțiune adecvată pentru atingerea obiectivelor specifice identificate este revizuirea directivei. Această opțiune nu ar exclude măsurile de sprijin fără caracter legislativ (denumită în continuare: „opțiunea principală”). În contextul opțiunii de politică principale, următoarele subopțiuni (denumite în continuare: „opțiuni”) au fost identificate și evaluate în detaliu în evaluarea impactului pentru a aborda fiecare obiectiv specific:

Obiectivul 1: îmbunătățirea eficacității anchetelor și a urmăririlor penale prin actualizarea domeniului de aplicare al directivei și prin introducerea unui mecanism fezabil pentru actualizarea directivei în contextul Pactului verde european.

- Opțiunea 1a: actualizarea listei existente de acte legislative din anexe, adăugarea unor noi categorii relevante de infracțiuni la articolul 3 și introducerea procedurii comitetului pentru a menține actualizată anexa.
- Opțiunea 1b: trimiterea la legislația sectorială relevantă în termeni generali și eliminarea anexelor; detalierea definiției a ceea ce constituie infracțiuni împotriva mediului în cadrul infracțiunilor prevăzute la articolul 3 și adăugarea unor noi categorii relevante de infracțiuni.
- Opțiunea 1c: definirea infracțiunilor împotriva mediului în directivă fără cerința de încălcare a legislației sectoriale relevante a UE.

Opțiunea preferată este 1b, întrucât oferă mai multă claritate juridică în ceea ce privește încălcările legislației sectoriale care constituie infracțiuni împotriva mediului. În viitor, legiuitorul european ar trebui să actualizeze directiva (în mod similar cu situația actuală), întrucât un mecanism mai simplu – și anume procedura comitetului – nu se aplică componentelor esențiale ale directivei. Definirea infracțiunilor împotriva mediului reprezintă o componentă esențială. Infracțiunile prevăzute la articolul 3 ar urma să fie definite prin trimitere la o definiție extinsă a ceea ce este „contrar legii” și ar conține, de asemenea, o listă actualizată a categoriilor de infracțiuni bazate pe încălcări grave ale actualei legislației de mediu.

Obiectivul 2: îmbunătățirea eficacității anchetelor și a urmăririlor penale prin clarificarea sau eliminarea termenilor vagi utilizați în definițiile infracțiunilor împotriva mediului.

- Opțiunea 2a: definirea mai precisă a termenilor neclari din directivă (de exemplu, „daune semnificative”).

- Opțiunea 2b: eliminarea termenilor vagi, cum ar fi, de exemplu, „daune semnificative”, inclusiv prin incriminarea comportamentelor riscante (infracțiuni de punere în pericol).
- Opțiunea 2c: o combinație a opțiunilor 2a și 2b.

Opțiunea preferată este 2c, întrucât, din motive de claritate, legiuitorul ar trebui să clarifice în directivă (opțiunea 2a) definițiile neclare identificate și ar trebui, de asemenea, să adauge mai multe infracțiuni bazate pe conceptul de risc, esențiale pentru cazurile care implică prejudicii majore care pot fi dovedite în procedurile privind infracțiunile împotriva mediului. Infracțiunile de punere în pericol ar surprinde cazuri în care legiuitorul a decis că încălcarea normelor sectoriale ar prezenta un risc intolerabil pentru mediu.

Obiectivul 3: asigurarea unor tipuri și niveluri de sancțiuni eficace, disuasive și proporționale pentru infracțiunile împotriva mediului.

- Opțiunea 3a: introducerea unor niveluri minime ale sancțiunilor maxime.
- Opțiunea 3b: opțiunea 3a plus circumstanțe agravante și sancțiuni accesorii.
- Opțiunea 3c: opțiunea 3b plus obligația de a corela nivelul amenzilor cu situația financiară a persoanei juridice și/sau cu profiturile ilegale.

Opțiunea preferată este 3c, întrucât toate măsurile abordează diferite aspecte ale sancționării eficace și se consolidează reciproc.

Obiectivul 4: consolidarea anchetelor și a urmăririi penale transfrontaliere.

Un pachet de dispoziții care consolidează în mod direct cooperarea transfrontalieră, cum ar fi instrumente de anchetă eficace armonizate, obligația de a coopera prin intermediul Europol, Eurojust și OLAF, precum și norme privind competența.

Obiectivul 5: îmbunătățirea procesului decizional în cunoștință de cauză cu privire la infracțiunile împotriva mediului prin îmbunătățirea colectării și a comunicării datelor statistice.

- Opțiunea 5a: obligarea statelor membre să colecteze și să raporteze periodic Comisiei date statistice privind infracțiunile împotriva mediului.
- Opțiunea 5b: opțiunea 5a plus obligația statelor membre de a colecta și de a raporta date statistice în conformitate cu standardele comune armonizate.

Opțiunea preferată este opțiunea 5b.

Obiectivul 6: îmbunătățirea eficacității operaționale a lanțurilor naționale de asigurare a respectării legii pentru a consolida depistarea, anchetarea, urmărirea penală și sancționarea.

Un pachet de obligații pentru a consolida punerea în aplicare practică, cum ar fi furnizarea de formare specifică și periodică la toate nivelurile lanțului de asigurare a respectării legii, strategii naționale generale privind infracțiunile împotriva mediului și măsuri de conștientizare.

Pachetul preferat

În cadrul obiectivului 1, eliminarea anexelor și, în schimb, detalierea definiției infracțiunilor împotriva mediului de la articolul 3 și adăugarea unor noi categorii de infracțiuni împotriva mediului în cadrul aceluiași articol ar putea îmbunătăți eficacitatea anchetelor și a urmăririlor penale în materie de infracțiuni împotriva mediului, în special în ceea ce privește cooperarea transfrontalieră. Cu toate acestea, în viitor, ar fi necesară și actualizarea periodică a directivei prin intermediul procedurii legislative, în cazul în care în domeniul de aplicare al directivei urmează să fie adăugate noi domenii ale infracțiunii împotriva mediului. Nu există o modalitate mai simplă de a face acest lucru, întrucât definițiile categoriilor de infracțiuni împotriva mediului reprezintă o componentă esențială a directivei și necesită o decizie din partea legiuitorului european.

În cadrul obiectivului 2, atât infracțiunile de punere în pericol, cât și infracțiunile care necesită manifestarea unor daune sunt necesare pentru a răspunde în mod adecvat infracțiunilor împotriva mediului. Directiva actuală se bazează pe o combinație a acestor două tipuri de infracțiuni. Propunerea va trebui să adauge noi categorii de infracțiuni de punere în pericol și să precizeze cu mai multă exactitate comportamentul care este incriminat. De asemenea, va trebui să adauge informații care să permită stabilirea a ceea ce poate constitui o daună adusă mediului.

Definițiile mai precise ale termenilor neclari – cum ar fi „daune *semnificative*” și „cantitate neglijabilă sau cantitate care nu poate fi neglijată” – vor îmbunătăți claritatea directivei. Accentul pus pe infracțiunile de punere în pericol și pe comportamentele riscante va permite sancționarea eficace în cazurile în care este dificil să se stabilească daunele reale sau în care nu s-a produs nicio daună. Prin urmare, aplicarea combinată a ambelor opțiuni poate conduce la creșterea eficacității anchetelor și a urmăririlor penale în materie de infracțiuni împotriva mediului.

În cadrul obiectivului 3, pachetul de măsuri privind sancțiunile (opțiunea 3c – niveluri minime ale sancțiunilor maxime, circumstanțe agravante, sancțiuni accesorii, dependența nivelului amenzilor de profiturile ilegale și situația financiară a autorului infracțiunii) va conduce la niveluri de sancțiuni mai eficace, proporționale, disuasive și uniforme în întreaga UE și în practică în întreaga UE. În plus, nivelurile minime ale sancțiunilor maxime cu închisoarea vor oferi practicienilor din domeniul asigurării respectării legii acces la instrumente de anchetă, care sunt disponibile numai pentru infracțiuni pasibile de un anumit nivel minim și maxim al pedepselor. Acest lucru va conduce la anchete mai eficiente și va facilita cooperarea transfrontalieră.

Măsurile din cadrul obiectivului 4 (apropierea instrumentelor de anchetă, obligația de a coopera prin intermediul agențiilor UE, înființarea de puncte de contact naționale) vor promova în mod direct cooperarea transfrontalieră, se vor completa și se vor consolida reciproc și vor conduce la anchete care sunt mai eficace, întrucât multe cazuri de infracțiuni împotriva mediului pot fi desfășurate cu succes doar la nivel transfrontalier.

Opțiunea preferată în cadrul obiectivului 5 va conduce la un standard minim definit în comun pentru colectarea de date privind procedurile de combatere a infracțiunilor împotriva mediului și, prin urmare, la date statistice comparabile în întreaga UE.

Pachetul de măsuri propus în cadrul obiectivului 6 (formare/specializare, cerințe de cooperare și de coordonare, conștientizare, strategii naționale) va avea un impact pozitiv asupra

eficacității pe teren la toate nivelurile lanțului de asigurare a respectării legii (inspectorii, poliție, parchet, judecători în materie penală).

Întrucât directiva necesită îmbunătățiri în toate cele șase domenii problematice, combinarea opțiunilor preferate în cadrul fiecărui obiectiv ar trebui să conducă la cel mai bun pachet global. Combinate, opțiunile preferate pot produce un impact cumulativ depășind ceea ce ar putea fi obținut prin opțiunile individuale preferate.

Cooperarea transfrontalieră va fi consolidată nu numai prin măsurile din cadrul obiectivului 4, ci și prin extinderea domeniului de aplicare al directivei, permițând o astfel de cooperare în mai multe domenii de mediu. Definițiile mai precise ale infracțiunilor împotriva mediului în cadrul obiectivului 2 vor reduce percepțiile diferite din statele membre care până în prezent au împiedicat sau chiar au încetat cooperarea. Definirea nivelurilor maxime ale sancțiunilor nu numai că asigură o sancționare mai disuasivă, ci deschide și calea către instrumente de anchetă transfrontaliere eficiente, prevăzute în instrumentele legislative care se pot aplica numai de la un anumit nivel de sancțiuni pentru o anumită categorie de infracțiuni. În cadrul obiectivului 6, îmbunătățirea formării și a specializării în conformitate cu standarde comparabile în statele membre va facilita, de asemenea, în mod direct cooperarea transfrontalieră.

Capacitatea practicienilor din domeniul asigurării respectării legii de a anticipa mai bine șansele de succes ale unui caz, conducând la urmărirea penală a unui număr mai mare de cazuri, este consolidată prin definiții mai precise ale infracțiunilor împotriva mediului (obiectivul 2) și printr-o mai bună formare și specializare în cadrul obiectivului 6. Îmbunătățirea cooperării transfrontaliere (obiectivul 4) și disponibilitatea unor tipuri și niveluri de sancțiuni mai disuasive (obiectivul 3) sunt factori suplimentari care ar putea facilita decizia de a investi resursele necesare pentru soluționarea cazurilor de infracțiuni împotriva mediului.

Eficacitatea și caracterul disuasiv al anchetelor penale privind mediul vor fi realizate nu doar printr-o sancționare mai adecvată prin intermediul opțiunii preferate în cadrul obiectivului 3. Anchetele mai eficiente prin efectele combinate ale opțiunilor preferate în cadrul obiectivelor 1, 2, 4 și 6, astfel cum sunt descrise mai sus, vor contribui și la crearea unui sistem de justiție penală care să descurajeze infracțiunile împotriva mediului.

În acest mod, opțiunile preferate nu numai că servesc cel mai bine obiectivelor respective, ci și consolidează eficacitatea generală a directivei dincolo de fiecare obiectiv specific în parte.

Cine este afectat de directivă?

Statele membre și autoritățile publice

Se preconizează că dispozițiile privind punerea în aplicare a Directivei privind infracțiunile împotriva mediului vor consolida eficacitatea lanțului de asigurare a respectării legii și vor asigura comparabilitatea eforturilor de combatere a infracțiunilor împotriva mediului în întreaga UE. Acestea pot genera atât costuri cu caracter excepțional, cât și costuri permanente pentru autoritățile de mediu, autoritățile aplicare a legii și autoritățile judiciare din statele membre. Cu toate acestea, beneficiile pe termen mediu și lung le vor depăși cu mult. Autoritățile naționale vor trebui să pună la dispoziție resurse umane și materiale suplimentare (în principal în cadrul poliției și al parchetelor, în calitate de instituții cel mai adesea responsabile de anchetarea și urmărirea penală a infracțiunilor împotriva mediului). În egală măsură, o obligație pentru statele membre de a colecta și de a raporta date statistice în

conformitate cu standarde noi și mai armonizate ar putea crea o sarcină administrativă suplimentară: în ceea ce privește eventuala adaptare a sistemelor existente pentru înregistrarea cazurilor și în ceea ce privește elaborarea acestor statistici la nivel național înainte de transmiterea lor către UE. Toate statele membre ar trebui să ofere un anumit grad de formare suplimentară profesioniștilor relevanți de-a lungul lanțului de asigurare a respectării legii, ținând seama de termenii revizuiți ai directivei și de personalul suplimentar. Resursele necesare depind de măsura în care statele membre oferă deja formare periodică privind infracțiunile împotriva mediului. În cele din urmă, există o serie de costuri suplimentare asociate cu înființarea de puncte focale naționale în diferite instituții și cu elaborarea de strategii naționale de combatere a infracțiunilor împotriva mediului.

Întreprinderile din UE

Nu există costuri directe pentru întreprinderile din UE asociate directivei; costurile de conformare ale acestora decurg din legislația administrativă de mediu. O aplicare mai eficace a legii în domeniul infracțiunilor împotriva mediului ar proteja întreprinderile care își desfășoară activitatea în mod legal împotriva concurenței neloiale generate de activitatea comercială ilegală. În plus, daunele reputaționale pentru o industrie (de exemplu, gestionarea deșeurilor, producția de substanțe chimice) care este afectată de activitățile ilegale ar fi reduse, oferind beneficii suplimentare întreprinderilor care respectă normele. Întrucât infracțiunile împotriva mediului vor continua să fie legate de o încălcare a legislației administrative, există un risc limitat ca întreprinderile să fie sancționate pentru activități de mediu permise în temeiul dreptului administrativ, cu excepția situațiilor specifice și bine definite menționate în directivă.

IMM-urile

IMM-urile se pot confrunta cu o presiune relativ mai mare din cauza capacității reduse de a plăti amenzi și/sau de a recurge la expertiză juridică și de a desfășura activitățile de diligență necesară. Posibilitatea de a corela amenziile cu situația financiară a unei întreprinderi, pe lângă alte aspecte circumstanțiale ale infracțiunii, ar putea reduce vulnerabilitatea IMM-urilor față de astfel de amenzi.

Cetățenii UE

Se preconizează că o aplicare mai eficace a legislației penale în materie de mediu va avea un impact pozitiv asupra societății în general. Pe lângă beneficiile legate de calitatea vieții asociate cu protecția mediului, reducerea activității infracționale sprijină o mai bună guvernare, reducerea corupției și reducerea riscurilor pe care le prezintă marile grupuri infracționale organizate.

• Adecvarea reglementărilor și simplificarea

Prezenta evaluare a impactului nu a identificat niciun potențial de simplificare a directivei sau de reducere a costurilor inutile.

Directiva – fiind un instrument de drept penal – nu generează costuri suplimentare pentru cetățeni, întreprinderi și IMM-uri. Acest aspect a fost confirmat în cursul consultărilor cu părțile interesate.

Propunerea va conține o serie de dispoziții suplimentare menite să clarifice actuala directivă foarte generică, să clarifice domeniul de aplicare al acesteia, să ofere definiții mai precise ale

infraacțiunilor și să asigure eficacitatea, proporționalitatea și caracterul disuasiv al sancțiunilor. Acest lucru va simplifica și va facilita punerea în aplicare practică de către autoritățile statelor membre și, astfel, va asigura faptul că directiva își va atinge mai bine obiectivele.

Propunerea conține inclusiv noi dispoziții care impun statelor membre să ia măsuri specifice care să asigure punerea în aplicare efectivă a directivei (măsuri de formare, măsuri de creștere a gradului de conștientizare, măsuri de consolidare a cooperării transfrontaliere, măsuri de asigurare a resurselor necesare etc.). Deși acestea par a fi obligații noi care generează costuri pentru statele membre, dispozițiile în cauză stabilesc în mod explicit doar ceea ce este, în orice caz, o obligație a unui stat membru. Statele membre nu sunt obligate doar să transpună directiva în dreptul intern, ci și să ia măsurile practice necesare de punere în aplicare. Evaluarea a arătat că punerea în aplicare practică este deficitară în toate statele membre și de-a lungul întregului lanț de asigurare a respectării legii. Prin urmare, obligațiile prevăzute în directivă sunt necesare pentru a asigura respectarea de către statele membre. Măsurile de punere în aplicare prevăzute în propunere sunt măsuri pe care practicienii le-au identificat ca fiind cele mai relevante pentru a le permite să pună în aplicare dispozițiile naționale de transpunere a directivei. Formarea a fost menționată în special ca fiind o necesitate esențială de îmbunătățire a aplicării legii în ceea ce privește infracțiunile împotriva mediului.

• **Drepturile fundamentale**

Directiva poate avea un impact pozitiv asupra nivelului de protecție a mediului, care face obiectul articolului 37 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. Îmbunătățirea mediului va contribui la îmbunătățirea bunăstării fizice (a sănătății) cetățenilor – acest aspect este acoperit de demnitatea umană. Prin urmare, aceasta va influența, de asemenea, în mod pozitiv dreptul la viață (articolul 2 din cartă), dreptul la integritate fizică (articolul 3), îngrijirea și bunăstarea copiilor (articolul 24), dreptul la condiții de muncă sănătoase (articolul 31) și dreptul la asistență medicală preventivă și de altă natură (articolul 35).

Prezenta directivă – fiind un instrument de drept penal – va trebui să fie transpusă în dreptul intern, cu respectarea drepturilor fundamentale și a principiilor din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene („carta”), astfel cum sunt consacrat în TUE. Mai precis, aceasta ar trebui să fie transpusă și aplicată cu respectarea corespunzătoare a dreptului la protecția datelor cu caracter personal (articolul 8 din cartă), a libertății de a desfășura o activitate comercială (articolul 16), a prezumției de nevinovăție și a dreptului la apărare (articolul 48), a principiilor legalității și proporționalității infracțiunilor și pedepselor (articolul 49) și a dreptului de a nu fi judecat sau condamnat de două ori pentru aceeași infracțiune (articolul 50). La punerea în aplicare a prezentei directive, statele membre ar trebui să se asigure că sunt respectate drepturile procedurale ale persoanelor suspectate sau acuzate în cadrul procedurilor penale. Obligațiile care decurg din prezenta directivă nu aduc atingere obligațiilor statelor membre în temeiul dreptului UE privind drepturile procedurale în cadrul procedurilor penale.

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Prezenta propunere are implicații bugetare neglijabile pentru statele membre și pentru Comisie. Informații specifice privind implicațiile financiare pentru Comisie pot fi găsite în fișa financiară legislativă anexată la prezentul pachet legislativ.

Comisia are două tipuri de costuri: excepționale și recurente. Primele implicații financiare pentru Comisie sunt legate de cel de al cincilea obiectiv al revizuirii: îmbunătățirea colectării

de date statistice și a raportării cu privire la infracțiunile împotriva mediului. Costurile suportate de Comisie pentru acest obiectiv sunt de 155 000 EUR în 2025. Acest cost global este împărțit în trei tipuri de cheltuieli. În primul rând, definirea standardelor minime va costa 110 000 EUR și reprezintă un cost excepțional care va apărea abia în 2025. Al doilea cost este legat de menținerea standardelor și reprezintă un cost anual recurent de 16 000 EUR. Ultimul cost asociat acestui obiectiv este raportul bienal al Comisiei privind datele statelor membre, care reprezintă, de asemenea, un cost anual recurent de 25 000 EUR.

În afara costurilor aferente celui de-al cincilea obiectiv al revizuirii, Comisia va trebui, de asemenea, să prevadă un alt cost excepțional pentru obligațiile sale de raportare. Propunerea legislativă prevede că Comisia va trebui să elaboreze două rapoarte. Primul se referă la transpunerea directivei de către statele membre și va costa 405 000 EUR, împărțiți între costul angajării unui contractant pentru realizarea studiului, și anume 350 000 EUR, și revizuirea sa de către personalul Comisiei, și anume 54 600 EUR. Al doilea raport pe care Comisia trebuie să îl elaboreze este un studiu care va analiza eficacitatea directivei cu o serie de indicatori. Acest studiu, care va fi realizat după încheierea actualului CFM, va costa 420 000 EUR.

Prin urmare, costurile totale pentru Comisie în 2025 ar fi de 560 000 EUR, iar costurile anuale recurente legate de directivă ar fi de 45 000 EUR. Această evaluare nu include costurile raportului privind eficacitatea directivei, care ar urma să aibă loc după actualul CFM.

Implicațiile financiare ale directivei pentru statele membre sunt legate de trei obiective ale revizuirii acesteia: îmbunătățirea cooperării și a coordonării eficace între statele membre (obiectivul 4), îmbunătățirea colectării de date statistice și a raportării cu privire la infracțiunile împotriva mediului (obiectivul 5) și îmbunătățirea funcționării eficace a lanțului de asigurare a respectării legii (obiectivul 6).

În ceea ce privește obiectivul 4, vor exista două seturi de costuri pentru toate statele membre: pentru instrumentele de anchetă și pentru înființarea de puncte de contact naționale. În ceea ce privește instrumentele de anchetă, nu au fost disponibile datele necesare pentru a permite o evaluare inițială a costurilor. Cu toate acestea, pentru înființarea punctelor de contact naționale, costul pentru toate statele membre va varia între 475 600 EUR și 792 700 EUR, în funcție de opțiunea aleasă de statele membre.

În ceea ce privește obiectivul 5, pot fi identificate mai multe tipuri de costuri pentru statele membre. Două dintre acestea sunt costuri excepționale: pentru instituirea unei proceduri naționale de coordonare, care ar costa 146 200 EUR pentru toate statele membre, și pentru definirea unor standarde minime, care ar costa 280 000 EUR. Două costuri legate de obiectivul 5 nu sunt excepționale, ci recurente. În primul rând, statele membre vor trebui să mențină standardele, iar pentru toate statele membre acest lucru ar trebui să coste 35 000 EUR. Coordonarea, colectarea și raportarea vor costa 220 000 EUR pentru toate statele membre. Aceasta înseamnă că suma totală a costurilor suportate de statele membre pentru obiectivul 5 este de aproximativ 683 000 EUR.

În ceea ce privește obiectivul 6, statele membre ar avea din nou mai multe tipuri de costuri: pentru formare, creșterea gradului de conștientizare în rândul publicului, definirea și punerea în aplicare a strategiilor naționale și creșterea numărului de personal. Întrucât formarea profesională este una dintre principalele măsuri de sprijin ale directivei, s-a estimat că, pentru toate statele membre, formarea va costa 7 800 000 EUR. Costurile legate de strategiile naționale ar trebui împărțite în costuri excepționale și recurente. Definirea și prima punere în aplicare a strategiilor naționale vor costa 864 000 EUR pentru toate statele membre. După

finalizarea acestei prime părți, statele membre vor avea costuri recurente estimate la 325 000 EUR pentru toate statele membre. În cele din urmă, creșterea numărului de personal în legătură cu această directivă a fost estimată la 4 milioane EUR pentru toate statele membre. Prin urmare, toate costurile aferente obiectivului 6 se ridică la aproximativ 13 milioane EUR pentru toate statele membre.

Aceste costuri ar trebui evaluate în funcție de pierderile pe care le reprezintă infracțiunile împotriva mediului. Potrivit estimărilor UNEP și Interpol, publicate în iunie 2016, pierderile anuale cauzate de infracțiunile împotriva mediului se situează între 91 de miliarde USD și 258 de miliarde USD.

5. ALTE ELEMENTE

• Planuri de punere în aplicare și măsuri de monitorizare, evaluare și raportare

Propunerea urmărește să corecteze deficiențele actualei directive și, prin urmare, stabilește diverse măsuri de punere în aplicare, monitorizare, evaluare și raportare.

În primul rând, după intrarea în vigoare a directivei, vor trebui stabilite standarde minime pentru raportarea și colectarea datelor statistice privind infracțiunile împotriva mediului prin intermediul unui act de punere în aplicare. În termen de cel mult un an de la intrarea în vigoare a directivei, statele membre vor trebui să elaboreze o strategie națională de combatere a infracțiunilor împotriva mediului și să elaboreze un plan de acțiune pentru transpunerea directivei. Acest lucru va permite Comisiei să evalueze atât transpunerea directivei revizuite de către statele membre, cât și angajamentul acestora de a combate mai eficient infracțiunile împotriva mediului.

Planul de punere în aplicare și măsurile de evaluare și raportare nu se opresc după intrarea în vigoare a directivei. Statele membre vor avea la dispoziție 18 luni de la intrarea în vigoare a directivei pentru a o transpune în legislația națională. În termen de doi ani de la încheierea acestei perioade de transpunere, Comisia va trebui să elaboreze un raport privind modul în care statele membre au transpus directiva. În termen de cinci ani de la încheierea perioadei de transpunere, Comisia trebuie să realizeze un studiu privind eficacitatea directivei pentru a evalua valoarea adăugată a acesteia. Pe lângă aceste proceduri de monitorizare, statele membre trebuie să elaboreze, la fiecare doi ani, un raport care să conțină informații referitoare la directivă, cum ar fi strategia lor națională sau măsurile lor de coordonare și cooperare. Pe baza datelor transmise de statele membre, Comisia va elabora, de asemenea, rapoarte statistice privind infracțiunile împotriva mediului.

• Explicarea detaliată a dispozițiilor specifice ale propunerii

Articolul 1: Obiectul

Această dispoziție stabilește domeniul de aplicare al directivei și, în special, obiectivul său de a sprijini protecția mediului prin stabilirea infracțiunilor și a sancțiunilor.

Articolul 2: Definiții

Această dispoziție conține definiții ale termenilor utilizați în directivă, inclusiv o definiție mai detaliată a „caracterului contrar legii” în scopul definirii infracțiunilor împotriva mediului.

Articolul 3: Infrațiuni

Această dispoziție descrie infracțiunile reglementate de prezenta directivă. Unele dintre infracțiuni sunt prevăzute în directiva actuală, unele sunt infracțiuni din versiunile anterioare modificate și clarificate, iar altele sunt noi. În plus, termenii utilizați pentru definirea infracțiunilor sunt clarificați prin faptul că precizează elementele care trebuie luate în considerare la anchetarea, urmărirea penală și judecarea infracțiunilor: în special, „daune semnificative”, „este probabil” să provoace daune și „cantitate neglijabilă”.

Articolul 4: Instigare, complicitatea și tentativa

Articolul 4 incriminează instigarea și complicitatea la săvârșirea infracțiunilor menționate la articolul 3 alineatul (1). De asemenea, este incriminată și tentativa de a săvârși anumite infracțiuni, enumerate la articolul 4.

Articolul 5: Sancțiunile aplicabile persoanelor fizice

Acest articol prevede standardele minime pentru a asigura faptul că infracțiunile menționate la articolele 3 și 4 sunt sancționate cu sancțiuni penale eficace, proporționale și disuasive. În plus, propunerea impune statelor membre să introducă niveluri și tipuri specifice de sancțiuni pentru infracțiunile împotriva mediului. Clasificarea propusă reflectă gravitatea infracțiunilor. De exemplu, alineatul (2) prevede că infracțiunile menționate la articolul 3 ar trebui să fie sancționate cu o pedeapsă maximă cu închisoarea de cel puțin zece ani în cazul în care provoacă sau este probabil să provoace decesul sau vătămarea gravă a unei persoane.

Alineatul (5) urmărește ca statele membre să ia măsuri pentru a se asigura că infracțiunile menționate la articolele 3 și 4 pot face obiectul unor sancțiuni și măsuri suplimentare pentru a permite un răspuns adaptat la diferitele tipuri de comportament infracțional.

Articolul 6: Răspunderea persoanelor juridice

Acest articol conține obligații de asigurare a răspunderii persoanelor juridice pentru infracțiunile menționate la articolele 3 și 4, în cazul în care aceste infracțiuni au fost săvârșite în beneficiul lor. Acest articol prevede, de asemenea, că statele membre ar trebui să se asigure că persoanele juridice pot fi trase la răspundere pentru lipsa supravegherii și a controlului care a făcut posibilă săvârșirea unei infracțiuni menționate la articolul 3 și 4 în beneficiul persoanei juridice. În plus, răspunderea persoanei juridice nu ar trebui să excludă procedurile penale împotriva persoanelor fizice.

Articolul 7: Sancțiuni aplicabile persoanelor juridice

Acest articol stabilește sancțiunile aplicabile persoanelor juridice implicate în infracțiunile care fac obiectul prezentei propuneri.

Articolul 8: Circumstanțe agravante

Acest articol stabilește circumstanțele agravante care trebuie luate în considerare atunci când se aplică sancțiuni pentru o infracțiune menționată la articolele 3 și 4.

Articolul 9: Circumstanțe atenuante

Acest articol stabilește circumstanțele atenuante care trebuie luate în considerare atunci când se aplică sancțiuni pentru o infracțiune menționată la articolele 3 și 4.

Articolul 10: Înghețarea și confiscarea

Această dispoziție asigură faptul că statele membre oferă autorităților competente posibilitatea de a îngheța și de a confisca produsele provenite din infracțiunile reglementate de prezenta propunere.

Articolul 11: Termene de prescripție pentru infracțiuni

Acest articol stabilește dispoziții privind termenele de prescripție pentru a permite autorităților competente să ancheteze, să urmărească penal și să judece infracțiunile care fac obiectul prezentei propuneri, într-o anumită perioadă de timp.

Articolul 12: Competență

Acest articol stabilește dispoziții privind competența pentru a se asigura că statele membre își stabilesc competența pentru infracțiunile care fac obiectul propunerii și că acestea informează Comisia în cazul în care decid să extindă această competență în cazuri specifice în care infracțiunea este săvârșită în afara teritoriului lor.

Articolul 13: Protecția persoanelor care raportează infracțiuni împotriva mediului sau care contribuie la anchetă

Această dispoziție se referă la protecția persoanelor precum avertizorii, apărătorii mediului și alte persoane care raportează informații sau furnizează dovezi în cadrul unei anchete referitoare la infracțiuni împotriva mediului.

Articolul 14: Dreptul publicului interesat de a participa la proceduri

Această dispoziție se referă la drepturile procedurale de a participa la procedurile penale, care ar trebui acordate publicului interesat, astfel cum se prevede la articolul 2.

Articolul 15: Prevenirea

Această dispoziție impune statelor membre să ia măsuri preventive pentru a reduce infracțiunile împotriva mediului.

Articolul 16: Resurse

Această dispoziție urmărește să asigure faptul că autoritățile naționale care depistează, anchetează, urmăresc penal sau judecă infracțiunile împotriva mediului dispun de un număr suficient de personal calificat și de suficiente resurse financiare, tehnice și tehnologice necesare pentru a-și îndeplini rolurile în mod eficace.

Articolul 17: Formare

Această dispoziție vizează consolidarea activităților de formare de-a lungul lanțului de asigurare a respectării legii pentru a se asigura că toate părțile implicate dețin competențele și abilitățile specializate necesare pentru a-și îndeplini rolurile în mod eficace.

Articolul 18: Instrumente de anchetă

Această dispoziție prevede că trebuie puse la dispoziție instrumente speciale de anchetă pentru investigarea infracțiunilor menționate la articolele 3 și 4.

Articolul 19: Coordonarea și cooperarea între autoritățile competente din statele membre

Această dispoziție impune statelor membre să asigure coordonarea și cooperarea la nivel strategic și operațional între toate autoritățile lor competente implicate în prevenirea și combaterea infracțiunilor împotriva mediului.

Articolul 20: Strategia națională de combatere a infracțiunilor împotriva mediului

Această dispoziție urmărește să asigure o abordare strategică în ceea ce privește combaterea infracțiunilor împotriva mediului și include aspecte care trebuie abordate printr-o strategie națională care va trebui să fie stabilită în fiecare stat membru.

Articolul 21: Colectarea datelor și statistici

Această dispoziție abordează necesitatea de a colecta în mod sistematic informații privind eforturile de combatere a infracțiunilor împotriva mediului și de a furniza date statistice privind infracțiunile împotriva mediului. Aceasta impune statelor membre să colecteze, să publice și să transmită Comisiei date statistice relevante. Dispoziția stabilește, de asemenea, obligația Comisiei de a publica periodic un raport bazat pe datele statistice furnizate de statele membre. Această dispoziție urmărește, de asemenea, să contribuie la abordarea disponibilității actuale limitate a datelor privind infracțiunile împotriva mediului, care ar contribui la evaluarea eficacității sistemelor naționale de combatere a infracțiunilor împotriva mediului.

Articolul 22: Competențele de executare

Această dispoziție completează articolul 25 și vizează consolidarea obligației statelor membre de a transmite date statistice Comisiei, solicitând Comisiei să adopte un act de punere în aplicare care să definească standarde comune minime pentru raportarea datelor statistice.

Articolul 23: Procedura comitetului

Această dispoziție abordează necesitatea ca Comisia să fie asistată de un comitet în vederea adoptării proiectului de act de punere în aplicare.

Articolele 24, 25, 26, 27, 28 și 29

Aceste articole conțin dispoziții suplimentare privind transpunerea de către statele membre, raportarea de către statele membre, evaluarea și raportarea de către Comisie, intrarea în vigoare și aplicarea Directivei 2005/35/CE și înlocuirea Directivei 2008/99/CE cu prezenta directivă.

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

**privind protecția mediului prin intermediul dreptului penal și de înlocuire a
Directivei 2008/99/CE**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 83 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European¹⁹,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) în conformitate cu articolul 3 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) și cu articolul 191 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), Uniunea se angajează să asigure un nivel ridicat de protecție și de îmbunătățire a calității mediului.
- (2) Uniunea este preocupată în continuare de creșterea numărului de infracțiuni împotriva mediului și a efectelor acestora, care subminează eficacitatea legislației de mediu a Uniunii. În plus, aceste infracțiuni se extind din ce în ce mai mult în afara granițelor statelor membre în care sunt săvârșite. Astfel de infracțiuni reprezintă o amenințare la adresa mediului și necesită prin urmare un răspuns adecvat și eficace.
- (3) Sistemele de sancțiuni existente în temeiul Directivei 2008/99/CE a Parlamentului European și a Consiliului²⁰ și al legislației sectoriale de mediu nu au fost suficiente în toate domeniile de politică privind mediul pentru a asigura conformitatea cu dreptul Uniunii privind protecția mediului. Conformitatea ar trebui să fie consolidată prin prevederea de sancțiuni penale, care demonstrează o dezaprobare socială de natură diferită din punct de vedere calitativ în comparație cu sancțiunile administrative.

¹⁹ JO C, , p. .

²⁰ Directiva 2008/99/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind protecția mediului prin intermediul dreptului penal (JO L 328, 6.12.2008, p. 28).

- (4) Anchetarea, urmărirea penală și judecarea eficace a infracțiunilor împotriva mediului ar trebui îmbunătățite. Lista infracțiunilor împotriva mediului care au fost prevăzute în Directiva 2008/99/CE ar trebui revizuită și ar trebui adăugate categorii suplimentare de infracțiuni bazate pe cele mai grave încălcări ale dreptului Uniunii în materie de mediu. Dispozițiile privind sancțiunile ar trebui consolidate pentru a spori efectul disuasiv al acestora, precum și lanțul de asigurare a respectării legii însărcinat cu depistarea, anchetarea, urmărirea penală și judecarea infracțiunilor împotriva mediului.
- (5) Statele membre ar trebui să incrimineze categoriile de infracțiuni și să ofere mai multă precizie în ceea ce privește definițiile categoriilor de infracțiuni, precum și armonizare în ceea ce privește tipurile și nivelurile sancțiunilor.
- (6) Statele membre ar trebui să prevadă în dreptul lor intern sancțiuni penale pentru încălcări grave ale dispozițiilor dreptului Uniunii privind protecția mediului. În cadrul politicii comune în domeniul pescuitului, dreptul Uniunii prevede un set cuprinzător de norme de control și de asigurare a respectării legii în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1224/2009²¹ și al Regulamentului (CE) nr. 1005/2008 în cazul unor încălcări grave, inclusiv al celor care provoacă daune mediului marin. În cadrul acestui sistem, statele membre pot alege între sisteme de sancțiuni administrative și/sau penale. În conformitate cu Comunicarea Comisiei privind Pactul verde european²² și cu Strategia UE privind biodiversitatea pentru 2030²³, anumite fapte contrare legii săvârșite cu intenție care intră sub incidența Regulamentului (CE) nr. 1224/2009 și a Regulamentului (CE) nr. 1005/2008²⁴ ar trebui să fie considerate infracțiuni.
- (7) Pentru a constitui o infracțiune împotriva mediului în temeiul prezentei directive, fapta ar trebui să fie contrară legii în temeiul dreptului Uniunii care protejează mediul sau al actelor cu putere de lege, al actelor administrative sau al deciziilor naționale de punere în aplicare a dreptului Uniunii. Fapta care constituie fiecare categorie de infracțiuni ar trebui definită și, după caz, ar trebui stabilit un prag care trebuie atins pentru incriminarea faptei. Această faptă ar trebui considerată infracțiune atunci când este comisă cu intenție și, în anumite cazuri, și atunci când este comisă din neglijență gravă. O faptă ilegală care provoacă decesul sau vătămarea gravă a persoanelor, daune semnificative sau un risc considerabil de daune semnificative pentru mediu sau care este considerată în alt mod ca fiind deosebit de dăunătoare pentru mediu constituie o infracțiune atunci când este comisă din neglijență gravă. Statele membre au în continuare libertatea de a adopta sau de a menține norme de drept penal mai stricte în acest domeniu.

²¹ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 404/2011 al Comisiei din 8 aprilie 2011 de stabilire a normelor detaliate de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1224/2009 al Consiliului de stabilire a unui sistem comunitar de control pentru asigurarea respectării normelor politicii comune în domeniul pescuitului (JO L 112, 30.4.2011, p. 1).

²² COMUNICARE A COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN, CONSILIUL EUROPEAN, CONSILIU, COMITETUL ECONOMIC ȘI SOCIAL EUROPEAN ȘI COMITETUL REGIUNILOR – Pactul verde european, COM/2019/640 final.

²³ COMUNICARE A COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN, CONSILIU, COMITETUL ECONOMIC ȘI SOCIAL EUROPEAN ȘI COMITETUL REGIUNILOR – Strategia UE privind biodiversitatea pentru 2030 – Readucerea naturii în viața noastră, COM/2020/380 final.

²⁴ Regulamentul (CE) nr. 1005/2008 al Consiliului din 29 septembrie 2008 de instituire a unui sistem comunitar pentru prevenirea, descurajarea și eliminarea pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat, de modificare a Regulamentelor (CEE) nr. 2847/93, (CE) nr. 1936/2001 și (CE) nr. 601/2004 și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 1093/94 și (CE) nr. 1447/1999 (JO L 286, 29.10.2008, p. 1).

- (8) O faptă ar trebui să fie considerată contrară legii și atunci când este comisă în temeiul unei autorizații acordate de o autoritate competentă dintr-un stat membru, dacă o astfel de autorizație a fost obținută în mod fraudulos sau prin corupție, extorcare sau constrângere. În plus, operatorii ar trebui să ia măsurile necesare pentru a se conforma dispozițiilor legislative, de reglementare și administrative privind protecția mediului aplicabile atunci când desfășoară activitatea respectivă, inclusiv prin respectarea obligațiilor care le revin, astfel cum sunt prevăzute în legislația UE și în dreptul intern aplicabile, în procedurile care reglementează modificările sau actualizările autorizațiilor existente.
- (9) Mediul ar trebui protejat în sens larg, astfel cum se prevede la articolul 3 alineatul (3) din TUE și la articolul 191 din TFUE, acoperind toate resursele naturale – aer, apă, sol, faună și floră sălbatică, inclusiv habitatele – precum și serviciile furnizate de resursele naturale.
- (10) Accelerarea schimbărilor climatice, declinul biodiversității și degradarea mediului, asociate cu exemple concrete ale efectelor devastatoare ale acestora, au condus la recunoașterea tranziției verzi ca obiectiv definitoriu al epocii noastre și ca o chestiune de echitate între generații. Prin urmare, atunci când legislația Uniunii reglementată de prezenta directivă evoluează, prezenta directivă ar trebui să acopere, de asemenea, orice act legislativ al Uniunii actualizat sau modificat care intră în domeniul de aplicare al infracțiunilor definite în prezenta directivă, atunci când obligațiile care decurg din dreptul Uniunii rămân, în esență, neschimbate. Cu toate acestea, atunci când noile instrumente juridice interzic noi comportamente dăunătoare mediului, prezenta directivă ar trebui modificată pentru a adăuga la categoriile de infracțiuni și noile încălcări grave ale dreptului Uniunii în materie de mediu.
- (11) Pragurile calitative și cantitative utilizate pentru a defini infracțiunile împotriva mediului ar trebui clarificate prin furnizarea unei liste neexhaustive a circumstanțelor care ar trebui luate în considerare la evaluarea acestor praguri de către autoritățile care anchetează, urmăresc penal și judecă infracțiunile. Acest lucru ar trebui să promoveze aplicarea coerentă a directivei și o combatere mai eficace a infracțiunilor împotriva mediului, precum și să asigure securitatea juridică. Cu toate acestea, astfel de praguri sau aplicarea lor nu ar trebui să facă excesiv de dificilă anchetarea, urmărirea penală sau judecarea infracțiunilor.
- (12) În cadrul procedurilor penale și al proceselor, ar trebui să se țină seama în mod corespunzător de implicarea grupurilor infracționale organizate care acționează în moduri care au un impact negativ asupra mediului. Procedurile penale ar trebui să abordeze corupția, spălarea banilor, criminalitatea cibernetică și fraudarea documentelor și – în legătură cu activitățile comerciale – intenția autorului infracțiunii de a maximiza profiturile sau de a economisi cheltuielile, în cazul în care acestea au loc în contextul infracțiunilor împotriva mediului. Aceste forme de infracțiuni sunt adesea interconectate cu formele grave de infracțiuni împotriva mediului și, prin urmare, nu ar trebui abordate în mod izolat. În acest sens, este deosebit de îngrijorător faptul că unele infracțiuni împotriva mediului sunt comise beneficiind de toleranța sau de sprijinul activ al administrațiilor competente sau al funcționarilor care își îndeplinesc îndatoririle publice. În anumite cazuri, acest lucru poate lua chiar și forma corupției. Exemple de astfel de comportamente sunt ignorarea sau păstrarea tăcerii cu privire la încălcarea legislației privind protecția mediului în urma inspecțiilor, omiterea deliberată a inspecțiilor sau a controalelor, de exemplu în ceea ce privește respectarea

condițiilor unei autorizații de către titularul autorizației, rezoluțiile sau voturile în favoarea acordării de licențe ilegale sau emiterea de rapoarte false sau neadevărate favorabile.

- (13) Instigarea la infracțiunile săvârșite cu intenție și complicitatea la acestea ar trebui, de asemenea, să fie sancționate. Tentativa de a săvârși o infracțiune care provoacă decesul sau vătămarea gravă a unei persoane, daune semnificative aduse mediului sau care este probabil să provoace daune semnificative mediului sau care este considerată în alt mod ca fiind deosebit de dăunătoare ar trebui, de asemenea, să constituie o infracțiune atunci când este săvârșită cu intenție.
- (14) Sancțiunile pentru infracțiuni ar trebui să fie eficace, disuasive și proporționale. În acest scop, ar trebui stabilite niveluri minime pentru durata maximă a pedepsei cu închisoarea pentru persoanele fizice. Sancțiunile accesorii sunt adesea percepute ca fiind mai eficace decât sancțiunile financiare, în special în cazul persoanelor juridice. Prin urmare, în cadrul procedurilor penale ar trebui să fie disponibile sancțiuni sau măsuri suplimentare. Acestea ar trebui să includă obligația de a reface mediul, excluderea de la accesul la finanțarea publică, inclusiv procedurile de achiziții publice, granturile și concesiunile, precum și retragerea permiselor și a autorizațiilor. Acest lucru nu aduce atingere puterii de apreciere a judecătorilor sau a instanțelor în cadrul procedurilor penale de a impune sancțiuni adecvate în cazuri individuale.
- (15) În cazul în care dreptul intern prevede acest lucru, persoanele juridice ar trebui, de asemenea, să răspundă penal pentru infracțiunile împotriva mediului, în conformitate cu prezenta directivă. Statele membre al căror drept intern nu prevede răspunderea penală a persoanelor juridice ar trebui să se asigure că sistemele lor de sancțiuni administrative prevăd tipuri și niveluri de sancțiuni eficace, disuasive și proporționale, astfel cum se prevede în prezenta directivă, în vederea atingerii obiectivelor acesteia. Situația financiară a persoanelor juridice ar trebui luată în considerare pentru a se asigura caracterul disuasiv al sancțiunii impuse.
- (16) O mai mare apropiere și eficacitate a nivelurilor sancțiunilor impuse în practică ar trebui încurajată prin circumstanțe agravante comune, care să reflecte gravitatea infracțiunii săvârșite. În cazul în care a fost provocat(ă) decesul sau vătămarea gravă a unei persoane și dacă aceste elemente nu sunt deja elemente constitutive ale infracțiunii, ele ar putea fi considerate circumstanțe agravante. De asemenea, atunci când o infracțiune împotriva mediului provoacă daune semnificative și ireversibile sau de lungă durată unui întreg ecosistem, acest lucru ar trebui să reprezinte o circumstanță agravantă din cauza gravității sale, inclusiv în cazuri comparabile cu ecocidul. Întrucât profiturile sau cheltuielile ilegale care pot fi generate sau evitate prin infracțiuni împotriva mediului reprezintă un stimulent important pentru infractori, acestea ar trebui luate în considerare atunci când se stabilește nivelul adecvat de sancționare în fiecare caz în parte.
- (17) În cazul în care infracțiunile au un caracter continuu, acestea ar trebui să fie stopate cât mai curând posibil. În cazul în care infractorii au obținut câștiguri financiare, aceste câștiguri ar trebui confiscate.
- (18) Prezenta directivă ar trebui să se aplice fără a aduce atingere normelor și principiilor generale ale dreptului penal intern privind condamnarea sau aplicarea și executarea sancțiunilor penale în funcție de circumstanțele specifice fiecărui caz în parte.

- (19) Statele membre ar trebui să stabilească norme privind termenele de prescripție necesare pentru a le permite să combată în mod eficace infracțiunile împotriva mediului, fără a aduce atingere normelor naționale care nu stabilesc termene de prescripție pentru anchetare, urmărire penală și asigurarea respectării legii.
- (20) Obligațiile prevăzute în prezenta directivă de a prevedea sancțiuni penale nu ar trebui să scutească statele membre de obligația de a prevedea sancțiuni administrative și alte măsuri în dreptul intern pentru încălcările stabilite în legislația de mediu a Uniunii.
- (21) Statele membre ar trebui să definească în mod clar domeniul de aplicare al legislației administrative și penale în ceea ce privește infracțiunile împotriva mediului, în conformitate cu dreptul lor intern. În aplicarea dreptului intern care transpune prezenta directivă, statele membre ar trebui să se asigure că impunerea de sancțiuni penale și administrative respectă principiile Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, inclusiv interzicerea principiului *ne bis in idem*.
- (22) În plus, autoritățile judiciare și administrative din statele membre ar trebui să aibă la dispoziție o serie de sancțiuni penale și alte măsuri pentru a aborda diferitele tipuri de comportament infracțional într-un mod adaptat și eficace.
- (23) Având în vedere, în special, mobilitatea autorilor faptelor ilegale care intră sub incidența prezentei directive, precum și caracterul transfrontalier al infracțiunilor și posibilitatea anchetelor transfrontaliere, statele membre ar trebui să își stabilească competența pentru a contracara în mod eficace aceste fapte.
- (24) Infracțiunile împotriva mediului dăunează naturii și societății. Raportând încălcări ale dreptului Uniunii în materie de mediu, persoanele respective prestează un serviciu de interes public și joacă un rol esențial în expunerea și prevenirea unor astfel de încălcări, protejând astfel bunăstarea societății. Persoanele care intră în contact cu o organizație în contextul activităților lor profesionale sunt adesea primele care cunosc amenințările sau prejudiciile aduse interesului public și mediului. Persoanele care raportează nereguli sunt cunoscute sub numele de avertizori. Potențialii avertizori sunt adesea descurajați să raporteze preocupările sau suspiciunile pe care le au de teama unor represalii. Aceste persoane ar trebui să beneficieze de o protecție echilibrată și eficace a avertizorilor, prevăzută în Directiva (UE) 2019/1937 a Parlamentului European și a Consiliului²⁵.
- (25) Alte persoane pot deține, de asemenea, informații valoroase cu privire la potențialele infracțiuni împotriva mediului. Acestea pot fi membri ale comunității afectate sau membri ai societății în general care participă activ la protecția mediului. Astfel de persoane care raportează infracțiuni împotriva mediului, precum și persoanele care cooperează pentru asigurarea sancționării acestor infracțiuni ar trebui să beneficieze de sprijinul și de asistența necesare în contextul procedurilor penale, astfel încât să nu fie dezavantajate pentru cooperarea lor, ci să fie sprijinite și să beneficieze de asistență. Aceste persoane ar trebui, de asemenea, să fie protejate împotriva hărțuirii sau a urmăririi penale nejustificate pentru raportarea unor astfel de infracțiuni sau pentru cooperarea lor în cadrul procedurilor penale.

²⁵ Directiva (UE) 2019/1937 a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2019 privind protecția persoanelor care raportează încălcări ale dreptului Uniunii (JO L 305/17).

- (26) Întrucât natura nu se poate reprezenta ca victimă în cadrul procedurilor penale, în scopul asigurării efective a respectării legii, membrii publicului interesat, astfel cum sunt definiți în prezenta directivă, ținând seama de articolul 2 alineatul (5) și de articolul 9 alineatul (3) din Convenția de la Aarhus²⁶, ar trebui să aibă posibilitatea de a acționa în numele mediului ca bun public, în limitele cadrului juridic al statelor membre și sub rezerva normelor procedurale relevante.
- (27) Lipsa resurselor și a competențelor de asigurare a respectării legii pentru autoritățile naționale care depistează, anchetează, urmăresc penal sau judecă infracțiunile împotriva mediului creează obstacole în calea prevenirii și sancționării eficiente a infracțiunilor împotriva mediului. În special, deficitul de resurse este de natură să împiedice autoritățile să întreprindă orice acțiune sau să limiteze acțiunile lor de asigurare a respectării legii, permițând infractorilor să se sustragă de la răspundere sau să primească pedepse care nu corespund gravității infracțiunii. Prin urmare, ar trebui stabilite criterii minime privind resursele și competențele de asigurare a respectării legii.
- (28) Funcționarea eficientă a lanțului de asigurare a respectării legii depinde de o serie de competențe specializate. Întrucât complexitatea provocărilor reprezentate de infracțiunile împotriva mediului și natura tehnică a unei astfel de infracțiuni necesită o abordare multidisciplinară, sunt necesare un nivel ridicat de cunoștințe juridice, expertiză tehnică, precum și un nivel ridicat de formare și specializare în cadrul tuturor autorităților competente relevante. Statele membre ar trebui să asigure o formare adecvată pentru funcția persoanelor care depistează, anchetează, urmăresc penal sau judecă infracțiuni împotriva mediului. Pentru a maximiza profesionalismul și eficacitatea lanțului de asigurare a respectării legii, statele membre ar trebui, de asemenea, să ia în considerare desemnarea unor unități de anchetă specializate, a unor procurori și a unor judecători în materie penală care să trateze cazurile penale în materie de mediu. Instanțele penale generale ar putea prevedea camere specializate de judecători. Expertiza tehnică ar trebui să fie pusă la dispoziția tuturor autorităților relevante de aplicare a legii.
- (29) Pentru a asigura reușita asigurării respectării legii, statele membre ar trebui să pună la dispoziție instrumente eficiente de investigare a infracțiunilor împotriva mediului, cum ar fi cele care există în dreptul lor intern pentru combaterea criminalității organizate sau a altor infracțiuni grave. Aceste instrumente ar trebui să includă, printre altele, interceptarea comunicațiilor, supravegherea sub acoperire, inclusiv supravegherea electronică, controlul livrărilor, monitorizarea conturilor bancare și alte instrumente de anchetă financiară. Aceste instrumente ar trebui aplicate în conformitate cu principiul proporționalității și cu respectarea deplină a Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. În conformitate cu dreptul intern, natura și gravitatea infracțiunilor care fac obiectul anchetei ar trebui să justifice utilizarea acestor instrumente de anchetă. Dreptul la protecția datelor cu caracter personal trebuie respectat.
- (30) Pentru a asigura un sistem eficient, integrat și coerent de asigurare a respectării legii, care să includă măsuri de drept administrativ, civil și penal, statele membre ar trebui să organizeze cooperarea internă și comunicarea între toți actorii de-a lungul lanțurilor de asigurare a respectării legii administrative și penale și între actorii care impun

²⁶ Convenția Comisiei Economice pentru Europa a Organizației Națiunilor Unite (CEE-ONU) privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu.

sancțiuni punitive și corective. În conformitate cu normele aplicabile, statele membre ar trebui, de asemenea, să coopereze prin intermediul agențiilor UE, în special Eurojust și Europol, precum și cu organismele UE, inclusiv cu Parchetul European (EPPO) și cu Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF), în domeniile lor de competență respective.

- (31) Pentru a asigura o abordare coerentă a combaterii infracțiunilor împotriva mediului, statele membre ar trebui să adopte, să publice și să revizuiască periodic o strategie națională privind combaterea infracțiunilor împotriva mediului, stabilind obiectivele, prioritățile și măsurile corespunzătoare, precum și resursele necesare.
- (32) Pentru a combate în mod eficace infracțiunile menționate în prezenta directivă, este necesar ca autoritățile competente din statele membre să colecteze date exacte, coerente și comparabile privind amploarea și tendințele infracțiunilor împotriva mediului, precum și eforturile de combatere a acestora și rezultatele aferente. Aceste date ar trebui utilizate pentru pregătirea statisticilor în scopul planificării operaționale și strategice a activităților de asigurare a respectării legii, precum și pentru furnizarea de informații către cetățeni. Statele membre ar trebui să colecteze și să raporteze Comisiei date statistice relevante privind infracțiunile împotriva mediului. Comisia ar trebui să evalueze și să publice periodic rezultatele pe baza datelor transmise de statele membre.
- (33) Datele statistice colectate în temeiul prezentei directive privind infracțiunile împotriva mediului ar trebui să fie comparabile între statele membre și colectate pe baza unor standarde minime comune. În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentei directive, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei pentru a defini formatul standard pentru transmiterea datelor statistice. Respectivul competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului²⁷.
- (34) Obligațiile care decurg din prezenta directivă nu aduc atingere dreptului Uniunii privind drepturile procedurale în cadrul procedurilor penale. La punerea în aplicare a prezentei directive, statele membre ar trebui să se asigure că drepturile procedurale ale persoanelor suspectate sau acuzate în cadrul procedurilor penale sunt pe deplin respectate.
- (35) Alternative – vă rugăm să ștergeți o opțiune în funcție de alegerea IRL:
- (36) [*neparticipare*:] În conformitate cu articolele 1 și 2 și cu articolul 4a alineatul (1) din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la TUE și la TFUE, și fără a aduce atingere articolului 4 din protocolul respectiv, Irlanda nu participă la adoptarea prezentei directive, aceasta nu este obligatorie pentru respectivul stat membru și nu i se aplică.
SAU

[*participare*:] În conformitate cu articolul 3 și cu articolul 4a alineatul (1) din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la TUE și la TFUE, Irlanda a notificat [, prin

²⁷ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

scrisoarea din ...,] intenția sa de a participa la adoptarea și aplicarea prezentei directive.

- (37) Directiva 2005/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului²⁸ a fost completată prin Directiva 2009/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului²⁹ cu dispoziții privind infracțiunile și sancțiunile pentru deversările de substanțe poluante de către nave. Aceste infracțiuni și sancțiuni ar trebui să intre în domeniul de aplicare al prezentei directive. Prin urmare, pentru statele membre care participă la prezenta directivă, Directiva 2009/123/CE ar trebui înlocuită în consecință.
- (38) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la TUE și la TFUE, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei directive și, prin urmare, nu are obligații în temeiul acesteia și nu face obiectul aplicării sale.
- (39) Întrucât obiectivele prezentei directive, și anume asigurarea unor definiții comune ale infracțiunilor împotriva mediului și disponibilitatea unor sancțiuni penale eficace, disuasive și proporționale pentru infracțiunile grave împotriva mediului, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere amploarea și efectele prezentei directive, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității prevăzut la articolul 5 din TUE. În conformitate cu principiul proporționalității prevăzut la respectivul articol, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar în vederea atingerii acestui obiectiv.
- (40) Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute în special de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, inclusiv protecția datelor cu caracter personal, libertatea de exprimare și de informare, libertatea de a desfășura o activitate comercială, dreptul la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil, prezumția de nevinovăție și dreptul la apărare, principiile legalității și proporționalității infracțiunilor și pedepselor, precum și dreptul de a nu fi judecat sau condamnat de două ori în cadrul procedurii penale pentru aceeași infracțiune. Prezenta directivă urmărește să asigure respectarea deplină a acestor drepturi și principii și ar trebui pusă în aplicare în consecință,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Obiectul

Prezenta directivă stabilește norme minime privind definirea infracțiunilor și a sancțiunilor pentru a asigura o protecție mai eficace a mediului.

²⁸ Directiva 2005/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind poluarea cauzată de nave și introducerea unor sancțiuni în caz de încălcare (JO L 255, 30.9.2005, p. 11).

²⁹ Directiva 2009/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 octombrie 2009 de modificare a Directivei 2005/35/CE privind poluarea cauzată de nave și introducerea unor sancțiuni în caz de încălcare (JO L 280, 27.10.2009, p. 52).

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

- (1) „contrar legii” înseamnă o faptă care încalcă una dintre următoarele:
 - (a) legislația Uniunii, care, indiferent de temeiul său juridic, contribuie la urmărirea obiectivelor politicii Uniunii de protecție a mediului, astfel cum sunt prevăzute în Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;
 - (b) o lege, un act administrativ al unui stat membru sau o decizie adoptată de o autoritate competentă a unui stat membru, care pune în aplicare legislația Uniunii menționată la litera (a).

Fapta este considerată contrară legii chiar dacă are loc în temeiul unei autorizații acordate de o autoritate competentă a unui stat membru atunci când autorizația a fost obținută în mod fraudulos sau prin corupție, extorcare sau constrângere;

- (2) „habitat în cadrul unui sit protejat” înseamnă orice habitat al speciilor pentru care o arie este clasificată ca arie de protecție specială, în temeiul articolului 4 alineatul (1) sau alineatul (2) din Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului³⁰, sau orice habitat natural sau habitat al speciilor pentru care un sit este desemnat ca arie specială de conservare, în temeiul articolului 4 alineatul (4) din Directiva 92/43/CEE a Consiliului³¹;
- (3) „persoană juridică” înseamnă orice entitate juridică care deține acest statut în temeiul legislației naționale aplicabile, cu excepția statelor sau a organismelor publice care exercită prerogative de putere publică și a organizațiilor internaționale publice;
- (4) „public interesat” înseamnă persoanele afectate sau susceptibile de a fi afectate de infracțiunile menționate la articolul 3 sau 4. În sensul prezentei definiții, se consideră că au un interes persoanele care au un interes suficient sau care pretind încălcarea unui drept, precum și organizațiile neguvernamentale care promovează protecția mediului și care îndeplinesc toate cerințele proporționale în temeiul dreptului intern;
- (5) „victimă” are înțelesul care i-a fost atribuit la articolul 2 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2012/29/UE a Parlamentului European și a Consiliului³².

³⁰ Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice (JO L 20, 26.1.2010, p. 7).

³¹ Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică (JO L 206, 22.7.1992, p. 7).

³² Directiva 2012/29/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 de stabilire a unor norme minime privind drepturile, sprijinirea și protecția victimelor criminalității și de înlocuire a Deciziei-cadru 2001/220/JAI a Consiliului (JO L 315, 14.11.2012, p. 57).

Articolul 3

Infracțiuni

1. Statele membre se asigură că următoarele fapte constituie infracțiuni în cazul în care sunt contrare legii și sunt săvârșite cu intenție:
 - (a) deversarea, emiterea sau introducerea unei cantități de materii, substanțe sau de radiații ionizante în aer, sol sau apă, care provoacă sau este probabil să provoace decesul sau vătămarea gravă a unei persoane sau daune semnificative calității aerului, calității solului sau calității apei ori animalelor sau plantelor;
 - (b) introducerea pe piață a unui produs care, încălcând o interdicție sau o altă cerință, provoacă sau este probabil să provoace decesul sau vătămarea gravă a unei persoane sau daune semnificative aduse calității aerului, a apei sau a solului ori animalelor sau plantelor ca urmare a utilizării pe scară mai largă a produsului;
 - (c) fabricarea, introducerea pe piață sau utilizarea substanțelor ca atare, în amestecuri sau în articole, inclusiv încorporarea acestora în articole, atunci când:
 - (i) această activitate este restricționată în temeiul titlului VIII din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului³³ și al anexei XVII la acesta; sau
 - (ii) această activitate este interzisă în temeiul titlului VII din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006; sau
 - (iii) această activitate nu este în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului³⁴; sau
 - (iv) această activitate nu este în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 528/2012 al Parlamentului European și al Consiliului³⁵; sau
 - (v) această activitate intră sub incidența Regulamentului (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului³⁶; sau

³³ Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei (JO L 396, 30.12.2006, p. 1).

³⁴ Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare și de abrogare a Directivelor 79/117/CEE și 91/414/CEE ale Consiliului, (JO L 309, 24.11.2009, p. 1).

³⁵ Regulamentul (UE) nr. 528/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 mai 2012 privind punerea la dispoziție pe piață și utilizarea produselor biocide (JO L 167, 27.6.2012, p. 1).

³⁶ Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor, de modificare și de abrogare a Directivelor 67/548/CEE și 1999/45/CE, precum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1907/2006 (JO L 353, 31.12.2008, p. 1).

(vi) această activitate este interzisă în temeiul anexei I la Regulamentul (UE) 2019/1021 al Parlamentului European și al Consiliului³⁷

și provoacă sau este probabil să provoace decesul sau vătămarea gravă a unei persoane sau daune semnificative calității aerului, calității solului sau calității apei ori animalelor sau plantelor;

(d) executarea proiectelor menționate la articolul 1 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2011/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului³⁸ fără o aprobare de dezvoltare sau o evaluare a efectelor lor asupra mediului, care provoacă sau este probabil să provoace daune semnificative factorilor definiți la articolul 3 alineatul (1) din Directiva 2011/92/UE;

(e) colectarea, transportul, recuperarea sau eliminarea deșeurilor, supravegherea acestor operațiuni și întreținerea ulterioară a siturilor de eliminare, inclusiv acțiunile întreprinse în calitate de comerciant sau broker (gestionarea deșeurilor), atunci când o faptă contrară legii:

(i) se referă la deșeurile periculoase definite la articolul 3 punctul 2 din Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului³⁹ și este realizată într-o cantitate care nu poate fi neglijată;

(ii) se referă la alte deșeuri decât cele menționate la punctul (i) și provoacă sau este probabil să provoace decesul sau vătămarea gravă a unei persoane sau daune semnificative calității aerului, calității solului sau calității apei ori animalelor sau plantelor;

(f) transferul de deșeuri, în sensul articolului 2 alineatul (35) din Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului⁴⁰ atunci când acest transfer de deșeuri se efectuează într-o cantitate care nu poate fi neglijată, fie că se realizează printr-un singur transfer, fie prin mai multe transferuri aparent legate între ele;

(g) reciclarea navelor care intră în domeniul de aplicare al Regulamentului (UE) nr. 1257/2013 al Parlamentului European și al Consiliului⁴¹, fără a respecta cerințele de la articolul 6 alineatul (2) litera (a) din regulamentul respectiv;

(h) deversările de substanțe poluante de către nave menționate la articolul 4 alineatul (1) din Directiva 2005/35/CE a Parlamentului European și a

³⁷ Regulamentul (UE) 2019/1021 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 privind poluanții organici persistenți (JO L 169, 25.6.2019, p. 45).

³⁸ Directiva 2011/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului (JO L 26, 28.1.2012, p. 1).

³⁹ Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive (JO L 312, 22.11.2008, p. 3).

⁴⁰ Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2006 privind transferurile de deșeuri (JO L 190, 12.7.2006, p. 1).

⁴¹ Regulamentul (UE) nr. 1257/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 noiembrie 2013 privind reciclarea navelor și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1013/2006 și a Directivei 2009/16/CE (JO L 330, 10.12.2013, p. 1).

Consiliului⁴² privind poluarea cauzată de nave și introducerea unor sancțiuni, inclusiv a unor sancțiuni penale, într-una din zonele prevăzute la articolul 3 alineatul (1) din directiva respectivă, cu condiția ca deversările de către nave să nu se încadreze la excepțiile prevăzute la articolul 5 din directiva respectivă; această dispoziție nu se aplică cazurilor individuale în care deversarea de către nave nu provoacă deteriorarea calității apei, cu excepția cazului în care cazuri repetate ce implică același infractor, împreună, duc la deteriorarea calității apei;

- (i) instalarea, operarea sau dezmembrarea unei instalații în care se desfășoară o activitate periculoasă sau în care sunt depozitate sau utilizate substanțe periculoase, preparate periculoase sau poluanți periculoși care intră în domeniul de aplicare al Directivei 2012/18/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁴³, al Directivei 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁴⁴ sau al Directivei 2013/30/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁴⁵ și care provoacă sau este probabil să provoace decesul sau vătămarea gravă a unei persoane sau daune semnificative calității aerului, calității solului sau calității apei ori animalelor sau plantelor;
- (j) fabricarea, producerea, prelucrarea, manipularea, utilizarea, deținerea, depozitarea, transportul, importul, exportul sau eliminarea materialelor radioactive care intră în domeniul de aplicare al Directivei 2013/59/Euratom a Consiliului⁴⁶, al Directivei 2014/87/Euratom a Consiliului⁴⁷ sau al Directivei 2013/51/Euratom a Consiliului⁴⁸, care provoacă sau este probabil să provoace decesul sau vătămarea gravă a unei persoane sau daune semnificative calității aerului, calității solului sau calității apei ori animalelor sau plantelor;
- (k) captarea apelor de suprafață sau subterane care provoacă sau este probabil să provoace daune semnificative stării ecologice sau potențialului ecologic al corpurilor de apă de suprafață sau stării cantitative a corpurilor de apă subterană;
- (l) uciderea, distrugerea, prelevarea, deținerea, vânzarea sau oferirea spre vânzare a unui specimen sau a unor specimene din speciile de faună sau floră sălbatică

⁴² Directiva 2005/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind poluarea cauzată de nave și introducerea unor sancțiuni în caz de încălcare (JO L 255, 30.9.2005, p. 11).

⁴³ Directiva 2012/18/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 iulie 2012 privind controlul pericolelor de accidente majore care implică substanțe periculoase, de modificare și ulterior de abrogare a Directivei 96/82/CE a Consiliului (Text cu relevanță pentru SEE) (JO L 197, 24.7.2012, p. 1).

⁴⁴ Directiva 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind emisiile industriale (prevenirea și controlul integrat al poluării) (JO L 334, 17.12.2010, p. 17).

⁴⁵ Directiva 2013/30/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iunie 2013 privind siguranța operațiunilor petroliere și gaziere offshore și de modificare a Directivei 2004/35/CE (JO L 178, 28.6.2013, p. 66).

⁴⁶ Directiva 2013/59/Euratom a Consiliului din 5 decembrie 2013 de stabilire a normelor de securitate de bază privind protecția împotriva pericolelor prezentate de expunerea la radiațiile ionizante și de abrogare a Directivelor 89/618/Euratom, 90/641/Euratom, 96/29/Euratom, 97/43/Euratom și 2003/122/Euratom (JO L 13, 17.1.2014, p. 1).

⁴⁷ Directiva 2014/87/Euratom a Consiliului din 8 iulie 2014 de modificare a Directivei 2009/71/Euratom de instituire a unui cadru comunitar pentru securitatea nucleară a instalațiilor nucleare (JO L 219, 25.7.2014, p. 42).

⁴⁸ Directiva 2013/51/Euratom a Consiliului din 22 octombrie 2013 de stabilire a unor cerințe de protecție a sănătății populației în ceea ce privește substanțele radioactive din apa destinată consumului uman (JO L 296, 7.11.2013, p. 12).

enumerate în anexele IV și V (în cazul în care speciile din anexa V fac obiectul aceluiași măsuri ca cele adoptate pentru speciile din anexa IV) la Directiva 92/43/CEE a Consiliului⁴⁹ și speciile menționate la articolul 1 din Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁵⁰, cu excepția cazurilor în care fapta se referă la o cantitate neglijabilă de astfel de specimene;

- (m) comerțul cu specimene din speciile de faună sau floră sălbatică sau părți sau derivate din acestea incluse în anexele A și B la Regulamentul (CE) nr. 338/97 al Consiliului⁵¹, cu excepția cazurilor în care fapta se referă la o cantitate neglijabilă de astfel de specimene;
- (n) introducerea sau punerea la dispoziție pe piața Uniunii a lemnului recoltat în mod ilegal sau a produselor din lemn care au fost fabricate din lemn recoltat în mod ilegal, care intră în domeniul de aplicare al Regulamentului (UE) nr. 995/2010 al Parlamentului European și al Consiliului⁵², cu excepția cazurilor în care fapta se referă la o cantitate neglijabilă; [*Dacă un regulament privind punerea la dispoziție pe piața Uniunii și exportul din Uniune al anumitor mărfuri și produse asociate cu defrișarea și cu degradarea pădurilor și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 995/2010 este adoptat înainte de prezenta directivă, litera (n) urmează să fie înlocuită cu o infracțiune care intră în domeniul de aplicare al articolului 3 din regulamentul respectiv.*]
- (o) orice faptă care provoacă deteriorarea unui habitat din cadrul unui sit protejat, în sensul articolului 6 alineatul (2) din Directiva 92/43/CEE, atunci când această deteriorare este semnificativă;
- (p) introducerea sau răspândirea speciilor alogene invazive de interes pentru Uniune atunci când:
 - (i) fapta încalcă restricțiile prevăzute la articolul 7 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1143/2014 al Parlamentului European și al Consiliului⁵³;
 - (ii) fapta încalcă o condiție a autorizației eliberate în temeiul articolului 8 sau a autorizației acordate în temeiul articolului 9 din Regulamentul (UE) nr. 1143/2014 și provoacă sau este probabil să provoace decesul sau vătămarea gravă a unei persoane sau daune semnificative calității aerului, calității solului sau calității apei ori animalelor sau plantelor;

⁴⁹ Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică (JO L 206, 22.7.1992, p. 7).

⁵⁰ Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice (JO L 20, 26.1.2010, p. 7).

⁵¹ Regulamentul (CE) nr. 338/97 al Consiliului din 9 decembrie 1996 privind protecția speciilor faunei și florei sălbatice prin controlul comerțului cu acestea (JO L 61, 3.3.1997, p. 1).

⁵² Regulamentul (UE) nr. 995/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 octombrie 2010 de stabilire a obligațiilor care revin operatorilor care introduc pe piață lemn și produse din lemn (JO L 295, 12.11.2010, p. 23).

⁵³ Regulamentul (UE) nr. 1143/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2014 privind prevenirea și gestionarea introducerii și răspândirii speciilor alogene invazive (JO L 317, 4.11.2014, p. 35).

- (q) producerea, introducerea pe piață, importul, exportul, utilizarea, emisia sau eliberarea de substanțe care diminuează stratul de ozon, astfel cum sunt definite la articolul 3 punctul 4 din Regulamentul (CE) nr. 1005/2009 al Parlamentului European și al Consiliului⁵⁴, sau de produse și echipamente care conțin sau depind de astfel de substanțe;
- (r) producerea, introducerea pe piață, importul, exportul, utilizarea, emisia sau eliberarea de gaze fluorurate cu efect de seră, astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 1 din Regulamentul (UE) nr. 517/2014 al Parlamentului European și al Consiliului⁵⁵, sau de produse și echipamente care conțin sau depind de astfel de gaze.
2. Statele membre se asigură că faptele menționate la alineatul (1) literele (a), (b), (c), (d), (e), (f), (h), (i), (j), (k), (m), (n), litera (p) punctul (ii), literele (q) și (r) constituie, de asemenea, o infracțiune, atunci când sunt săvârșite cel puțin din neglijență gravă.
3. Statele membre se asigură că legislația lor națională specifică faptul că următoarele elemente sunt luate în considerare, după caz, atunci când se evaluează dacă daunele sau daunele probabile sunt semnificative în scopul anchetării, al urmăririi penale și al judecării infracțiunilor menționate la alineatul (1) literele (a)-(e), (i), (j), (k) și (p):
- (a) starea inițială a mediului afectat;
 - (b) dacă daunele sunt de lungă durată, pe termen mediu sau scurt;
 - (c) gravitatea daunelor;
 - (d) răspândirea daunelor;
 - (e) reversibilitatea daunelor.
4. Statele membre se asigură că legislația lor națională specifică faptul că următoarele elemente sunt luate în considerare atunci când se evaluează dacă este probabil ca activitatea să provoace daune calității aerului, calității solului sau calității apei ori animalelor sau plantelor în scopul anchetării, al urmăririi penale și al judecării infracțiunilor menționate la alineatul (1) literele (a)-(e), (i), (j), (k) și (p):
- (a) fapta se referă la o activitate considerată riscantă sau periculoasă, necesită o autorizație care nu a fost obținută sau respectată;
 - (b) măsura în care sunt depășite valorile, parametrii sau limitele stabilite în actele juridice sau într-o autorizație emisă pentru activitatea respectivă;
 - (c) dacă materialul sau substanța este clasificat(ă) ca fiind periculos (periculoasă), cu grad de risc sau este inclus(ă) pe o altă listă ca fiind nociv(ă) pentru mediu sau pentru sănătatea umană.

⁵⁴ Regulamentul (CE) nr. 1005/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 privind substanțele care diminuează stratul de ozon (JO L 286, 31.10.2009, p. 1).

⁵⁵ Regulamentul (UE) nr. 517/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 privind gazele fluorurate cu efect de seră și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 842/2006 (JO L 150, 20.5.2014, p. 195).

5. Statele membre se asigură că legislația lor națională specifică faptul că următoarele elemente sunt luate în considerare atunci când se evaluează dacă respectiva cantitate este neglijabilă sau nu în scopul anchetării, al urmăririi penale și al judecării infracțiunilor menționate la alineatul (1) literele (e), (f), (l), (m), (n):
- (a) numărul de elemente care fac obiectul infracțiunii;
 - (b) măsura în care este depășit(ă) pragul reglementar, valoarea sau un alt parametru obligatoriu;
 - (c) stadiul de conservare a speciilor de faună sau floră în cauză;
 - (d) costul reparării daunelor aduse mediului.

Articolul 4

Instigarea, complicitatea și tentativa

1. Statele membre se asigură că instigarea și complicitatea la săvârșirea oricăreia dintre infracțiunile menționate la articolul 3 alineatul (1) se sancționează ca infracțiuni.
2. Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că tentativa de a comite oricare dintre infracțiunile menționate la articolul 3 alineatul (1) literele (a), (b), (c), (d), (e), (f), (h), (i), (j), (k), (m), (n), litera (p) punctul (ii), literele (q) și (r) atunci când este săvârșită cu intenție se sancționează ca infracțiune.

Articolul 5

Sancțiunile aplicabile persoanelor fizice

1. Statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura aplicabilitatea unor sancțiuni penale eficace, proporționale și disuasive pentru infracțiunile menționate la articolele 3 și 4.
2. Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că infracțiunile menționate la articolul 3 sunt sancționate cu o pedeapsă maximă cu închisoarea cu durata de cel puțin zece ani în cazul în care provoacă sau este probabil să provoace decesul sau vătămarea gravă a unei persoane.
3. Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că infracțiunile menționate la articolul 3 alineatul (1) literele (a)-(j), (n), (q) și (r) sunt sancționate cu o pedeapsă maximă cu închisoarea de cel puțin șase ani.
4. Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că infracțiunile menționate la articolul 3 alineatul (1) literele (k), (l), (m), (o) și (p) sunt sancționate cu o pedeapsă maximă cu închisoarea de cel puțin patru ani.
5. Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că persoanele fizice care au comis infracțiunile menționate la articolele 3 și 4 pot face obiectul unor sancțiuni sau măsuri suplimentare care includ:

- (a) obligația de a reface mediul într-o anumită perioadă de timp;
- (b) amenzi;
- (c) excluderi temporare sau permanente de la accesul la fonduri publice, inclusiv la proceduri de achiziții publice, granturi și concesiuni;
- (d) interdicția de a conduce unități de tipul celor utilizate pentru săvârșirea infracțiunii;
- (e) retragerea permiselor și a autorizațiilor de desfășurare a activităților care au condus la săvârșirea infracțiunii;
- (f) interdicții temporare de a candida pentru funcții alese sau publice;
- (g) publicarea la nivel național sau la nivelul Uniunii a hotărârii judecătorești referitoare la condamnare sau la orice sancțiuni sau măsuri aplicate.

Articolul 6

Răspunderea persoanelor juridice

1. Statele membre se asigură că persoanele juridice pot fi considerate răspunzătoare pentru infracțiunile menționate la articolele 3 și 4, în cazul în care aceste infracțiuni au fost comise în beneficiul lor de orice persoană care deține o poziție de conducere în cadrul persoanei juridice și care a acționat fie individual, fie în calitate de membru al unui organ al persoanei juridice, pe baza:
 - (a) unui mandat de reprezentare a persoanei juridice; sau
 - (b) unei competențe de a lua decizii în numele persoanei juridice respective
 - (c) unei competențe de exercitare a controlului în cadrul persoanei juridice respective.
2. Statele membre se asigură, de asemenea, că o persoană juridică poate fi considerată răspunzătoare în cazul în care lipsa supravegherii sau a controlului din partea unei persoane menționate la alineatul (1) a făcut posibilă comiterea unei infracțiuni menționate la articolele 3 și 4, în beneficiul persoanei juridice respective, de către o persoană sub autoritatea acesteia.
3. Răspunderea unei persoane juridice în temeiul alineatelor (1) și (2) nu exclude procedurile penale împotriva persoanelor fizice care sunt implicate în infracțiunile menționate la articolele 3 și 4 în calitate de autori, instigatori sau complici.

Articolul 7

Sanctiuni aplicabile persoanelor juridice

1. Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că o persoană juridică, considerată răspunzătoare în temeiul articolului 6 alineatul (1), este pasibilă de sancțiuni eficace, proporționale și disuasive.
2. Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că sancțiunile sau măsurile aplicabile persoanelor juridice răspunzătoare în temeiul articolului 6 alineatul (1) pentru infracțiunile menționate la articolele 3 și 4 includ:
 - (a) amenzi penale sau de altă natură;
 - (b) obligația de a reface mediul într-o anumită perioadă de timp;
 - (c) excluderea de la dreptul de a beneficia de prestații sau ajutoare de stat;
 - (d) excluderea temporară de la accesul la fonduri publice, inclusiv la proceduri de achiziții publice, granturi și concesiuni;
 - (e) interdicția temporară sau permanentă de a desfășura activități comerciale;
 - (f) retragerea permiselor și a autorizațiilor de desfășurare a activităților care au condus la săvârșirea infracțiunii;
 - (g) plasarea sub supraveghere judiciară;
 - (h) lichidarea judiciară;
 - (i) închiderea temporară sau permanentă a unităților care au servit la săvârșirea infracțiunii;
 - (j) obligația întreprinderilor de a institui sisteme de diligență necesară pentru a îmbunătăți respectarea standardelor de mediu;
 - (k) publicarea hotărârii judecătorești referitoare la condamnare sau la orice sancțiuni sau măsuri aplicate.
3. Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că o persoană juridică considerată răspunzătoare în temeiul articolului 6 alineatul (2) este pasibilă de aplicarea unor sancțiuni sau măsuri eficace, proporționale și disuasive.
4. Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că infracțiunile menționate la articolul 3 alineatul (1) literele (a)-(j), (n), (q), (r) se sancționează cu amenzi a căror limită maximă nu este mai mică de 5 % din cifra de afaceri globală totală a persoanei juridice [întreprinderii] în exercițiul financiar care precedă decizia de aplicare a amenzilor.
5. Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că infracțiunile menționate la articolul 3 alineatul (1) literele (k), (l), (m), (o), (p) se sancționează cu amenzi a căror limită maximă nu este mai mică de 3 % din cifra de afaceri globală totală a

persoanei juridice [/întreprinderii] în exercițiul financiar care precedă decizia de aplicare a amenzilor.

6. Statele membre iau măsuri pentru a se asigura că profiturile ilegale generate de infracțiune și cifra de afaceri anuală a persoanei juridice sunt luate în considerare atunci când se ia o decizie cu privire la nivelul adecvat al amenzii în temeiul alineatului (1).

Articolul 8

Circumstanțe agravante

În măsura în care următoarele circumstanțe nu fac deja parte din elementele constitutive ale infracțiunilor menționate la articolul 3, statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că, în ceea ce privește infracțiunile relevante menționate la articolele 3 și 4, următoarele circumstanțe pot fi considerate circumstanțe agravante:

- (a) infracțiunea a provocat decesul sau vătămarea gravă a(l) unei persoane;
- (b) infracțiunea a provocat distrugeri sau daune semnificative ireversibile sau de lungă durată unui ecosistem;
- (c) infracțiunea a fost săvârșită în cadrul unei organizații criminale în sensul Deciziei-cadru 2008/841/JAI a Consiliului⁵⁶; sau
- (d) infracțiunea a implicat utilizarea de documente false sau falsificate;
- (e) infracțiunea a fost săvârșită de un funcționar public în exercitarea atribuțiilor sale;
- (f) autorul infracțiunii a săvârșit încălcări anterioare similare ale legislației de mediu;
- (g) infracțiunea a generat sau s-a preconizat că va genera beneficii financiare substanțiale sau a evitat cheltuieli substanțiale, direct sau indirect;
- (h) fapta autorului infracțiunii angajează răspunderea pentru daunele aduse mediului, iar autorul infracțiunii nu își îndeplinește obligațiile de a aplica măsuri de remediere în temeiul articolului 6 din Directiva 2004/35/CE⁵⁷;
- (i) autorul infracțiunii nu oferă asistență autorităților de anchetă și altor autorități de aplicare a legii atunci când acest lucru este impus de lege;
- (j) autorul infracțiunii obstrucționează în mod activ ancheta, controalele vamale sau activitățile de anchetă sau intimidează sau intervine pe lângă martori sau reclamânți.

⁵⁶ Decizia-cadru 2008/841/JAI a Consiliului din 24 octombrie 2008 privind lupta împotriva crimei organizate, JO L 300/42.

⁵⁷ Directiva 2004/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind răspunderea pentru mediu înconjurător în legătură cu prevenirea și repararea daunelor aduse mediului (JO L 143, 30.4.2004, p. 56).

Articolul 9

Circumstanțe atenuante

Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că, în ceea ce privește infracțiunile relevante menționate la articolele 3 și 4, următoarele circumstanțe pot fi considerate circumstanțe atenuante:

- (a) autorul infracțiunii readuce natura la starea sa anterioară;
- (b) autorul infracțiunii furnizează autorităților administrative sau judiciare informații, pe care acestea nu le-ar fi putut obține altfel, ajutându-le:
 - (i) să identifice sau să îi aducă în fața justiției pe ceilalți autori ai infracțiunii;
 - (ii) să găsească dovezi.

Articolul 10

Înghețarea și confiscarea

Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că, după caz, autoritățile lor competente pot îngheța sau confisca, în conformitate cu Directiva 2014/42/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁵⁸, produsele provenite din săvârșirea oricăreia dintre infracțiunile menționate în prezenta directivă ori din contribuția la săvârșirea acestora și instrumentele folosite sau destinate a fi folosite pentru săvârșirea acestor infracțiuni ori pentru contribuția la săvârșirea acestora.

Articolul 11

Termene de prescripție pentru infracțiuni

1. Statele membre iau măsurile necesare pentru a prevedea un termen de prescripție care să permită anchetarea, urmărirea penală, judecarea și judecarea judiciară a infracțiunilor menționate la articolele 3 și 4 într-un termen suficient după săvârșirea acestor infracțiuni, astfel încât infracțiunile respective să poată fi abordate eficient.
2. Statul membru ia măsurile necesare pentru a permite anchetarea, urmărirea penală, judecarea și pronunțarea unei hotărâri judiciare în cazul:
 - (a) infracțiunilor menționate la articolele 3 și 4, care pot fi sancționate cu pedeapsă maximă de cel puțin zece ani de închisoare, pentru o perioadă de cel puțin zece ani de la data săvârșirii infracțiunii, când infracțiunile sunt pasibile de pedeapsă;

⁵⁸ Directiva 2014/42/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind înghețarea și confiscarea instrumentelor și produselor infracțiunilor săvârșite în Uniunea Europeană (JO L 127, 29.4.2014, p. 39).

- (b) infracțiunilor menționate la articolele 3 și 4, care pot fi sancționate cu pedeapsă maximă de cel puțin șase ani de închisoare, pentru o perioadă de cel puțin șase ani de la data săvârșirii infracțiunii, când infracțiunile sunt pasibile de pedeapsă;
 - (c) infracțiunilor menționate la articolele 3 și 4, care pot fi sancționate cu pedeapsă maximă de cel puțin patru ani de închisoare, pentru o perioadă de cel puțin patru ani de la data săvârșirii infracțiunii, când infracțiunile sunt pasibile de pedeapsă.
3. Prin derogare de la alineatul (2), statele membre pot stabili un termen de prescripție mai scurt de zece ani, dar de minimum patru ani, cu condiția să garanteze că termenul poate fi întrerupt sau suspendat în cazul unor acte specifice.
4. Statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura executarea:
- (a) unei pedepse cu închisoarea în cazul unei infracțiuni pasibile de o pedeapsă maximă de cel puțin zece ani de închisoare, aplicată în urma unei condamnări definitive pentru o infracțiune menționată la articolele 3 și 4, timp de cel puțin zece ani de la data condamnării definitive;
 - (b) unei pedepse cu închisoarea în cazul unei infracțiuni pasibile de o pedeapsă maximă de cel puțin șase ani de închisoare, aplicată în urma unei condamnări definitive pentru o infracțiune menționată la articolele 3 și 4, timp de cel puțin șase ani de la data condamnării definitive;
 - (c) unei pedepse cu închisoarea în cazul unei infracțiuni pasibile de o pedeapsă maximă de cel puțin patru ani de închisoare, aplicată în urma unei condamnări definitive pentru o infracțiune menționată la articolele 3 și 4, timp de cel puțin patru ani de la data condamnării definitive.

Aceste perioade pot cuprinde prelungiri ale termenului de prescripție în urma întreruperii sau a suspendării.

Articolul 12

Competență

1. Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a-și stabili competența în privința infracțiunilor menționate la articolele 3 și 4, în următoarele cazuri:
- (a) infracțiunea a fost săvârșită, în totalitate sau parțial, pe teritoriul său;
 - (b) infracțiunea a fost săvârșită la bordul unei nave sau al unei aeronave înmatriculate în statul membru sau care arborează pavilionul acestuia;
 - (c) dauna s-a produs pe teritoriul său;
 - (d) autorul infracțiunii este resortisantul statului membru respectiv sau își are reședința obișnuită în acesta.

2. Un stat membru informează Comisia atunci când decide să își extindă competența asupra infracțiunilor menționate la articolele 3 și 4, care au fost săvârșite în afara teritoriului său, în cazul în care:
- (a) infracțiunea este săvârșită în beneficiul unei persoane juridice având sediul pe teritoriul său;
 - (b) infracțiunea este săvârșită împotriva unuia dintre resortisanții săi sau a unei persoane care își are reședința obișnuită în acesta;
 - (c) infracțiunea a creat un risc grav pentru mediul de pe teritoriul său.
- În cazul în care o infracțiune menționată la articolele 3 și 4 intră în competența mai multor state membre, statele membre respective cooperează pentru a stabili statul membru care desfășoară procedurile penale. Atunci când este cazul și în conformitate cu articolul 12 din Decizia-cadru 2009/948/JAI a Consiliului⁵⁹, chestiunea este transmisă către Eurojust.
3. În cazurile menționate la alineatul (1) literele (c) și (d), statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că exercitarea competenței lor nu este supusă condiției ca urmărirea penală să poată fi inițiată numai în urma unei denunțări din partea statului în care a fost săvârșită infracțiunea.

Articolul 13

Protecția persoanelor care raportează infracțiuni împotriva mediului sau care contribuie la anchetă

1. Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că protecția acordată în temeiul Directivei (UE) 2019/1937 este aplicabilă persoanelor care raportează infracțiunile menționate la articolele 3 și 4 din prezenta directivă.
2. Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că persoanele care raportează infracțiunile menționate la articolele 3 și 4 din prezenta directivă și care furnizează dovezi sau cooperează în alt mod la anchetarea, urmărirea penală sau judecarea unor astfel de infracțiuni beneficiază de sprijinul și asistența necesare în contextul procedurilor penale.

Articolul 14

Dreptul publicului interesat de a participa la proceduri

Statele membre se asigură că, în conformitate cu sistemul lor juridic intern, membrii publicului interesat au drepturi corespunzătoare de a participa la procedurile privind infracțiunile menționate la articolele 3 și 4, de exemplu în calitate de parte civilă.

⁵⁹ Decizia-cadru 2009/948/JAI a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind prevenirea și soluționarea conflictelor referitoare la exercitarea competenței în cadrul procedurilor penale (JO L 328, 15.12.2009, p. 42).

Articolul 15

Prevenirea

Statele membre iau măsurile corespunzătoare, cum ar fi campanii de informare și de sensibilizare și programe de cercetare și educare, pentru a reduce infracțiunile împotriva mediului în general, pentru a sensibiliza publicul și pentru a reduce riscul ca populația să devină victimă a unei infracțiuni împotriva mediului. După caz, statele membre acționează în cooperare cu părțile interesate relevante.

Articolul 16

Resurse

Statele membre se asigură că autoritățile naționale care depistează, anchetează, urmăresc penal sau judecă infracțiunile împotriva mediului dispun de personal calificat suficient și de suficiente resurse financiare, tehnice și tehnologice necesare pentru îndeplinirea cu eficacitate a funcțiilor lor legate de punerea în aplicare a prezentei directive.

Articolul 17

Formare

Fără a aduce atingere independenței judiciare și diferențelor organizatorice ale sistemelor judiciare din Uniune, statele membre solicită entităților responsabile de formarea judecătorilor, a procurorilor, a poliției, a personalului judiciar și a personalului autorităților competente implicat în proceduri și anchete penale să asigure, la intervale regulate, formarea specializată cu privire la obiectivele prezentei directive și adecvată funcțiilor personalului și autorităților implicate.

Articolul 18

Instrumente de anchetă

Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că sunt disponibile, de asemenea, pentru anchetarea sau urmărirea penală a infracțiunilor menționate la articolele 3 și 4, instrumente eficiente de anchetă, cum ar fi cele utilizate în cazurile privind criminalitatea organizată sau în alte cazuri privind infracțiuni grave.

Articolul 19

Coordonarea și cooperarea între autoritățile competente dintr-un stat membru

Statele membre iau măsurile necesare pentru a institui mecanisme adecvate de coordonare și cooperare la nivel strategic și operațional între toate autoritățile lor competente implicate în

prevenirea și combaterea infracțiunilor împotriva mediului. Astfel de mecanisme urmăresc cel puțin:

- (a) asigurarea priorităților comune și înțelegerea relației dintre aplicarea penală și administrativă;
- (b) schimbul de informații în scopuri strategice și operaționale;
- (c) consultarea în anchete individuale;
- (d) schimbul de bune practici;
- (e) asistența acordată rețelelor europene de practicieni care lucrează în domenii relevante pentru combaterea infracțiunilor împotriva mediului și a încălcărilor conexe,

și pot lua forma unor organisme de coordonare specializate, a unor memorandumuri de înțelegere între autoritățile competente, a unor rețele naționale de aplicare a legii și a unor activități comune de formare.

Articolul 20

Strategia națională

1. Până la [OP – a se introduce data – un an de la intrarea în vigoare a prezentei directive], statele membre stabilesc, publică și pun în aplicare o strategie națională privind combaterea infracțiunilor împotriva mediului care abordează cel puțin următoarele aspecte:
 - (a) obiectivele și prioritățile politicii naționale în acest domeniu al infracțiunilor;
 - (b) rolurile și responsabilitățile tuturor autorităților competente implicate în combaterea acestui tip de infracțiune;
 - (c) modurile de coordonare și cooperare între autoritățile competente;
 - (d) utilizarea dreptului administrativ și civil pentru a aborda încălcările legate de infracțiunile care intră în domeniul de aplicare al prezentei directive;
 - (e) resursele necesare și modul în care va fi sprijinită specializarea profesioniștilor din domeniul asigurării respectării legii;
 - (f) procedurile și mecanismele de monitorizare și evaluare periodică a rezultatelor obținute;
 - (g) asistența rețelelor europene care lucrează direct în domenii relevante pentru combaterea infracțiunilor împotriva mediului și a încălcărilor conexe.
2. Statele membre se asigură că strategia este revizuită și actualizată la intervale regulate de cel mult cinci ani, pe baza unei abordări bazate pe analiza riscurilor,

pentru a ține seama de evoluțiile și tendințele relevante și de amenințările aferente în ceea ce privește infracțiunile împotriva mediului.

Articolul 21

Colectarea datelor și statistici

1. Statele membre colectează date statistice pentru a monitoriza eficacitatea sistemelor lor de combatere a infracțiunilor împotriva mediului.
2. Datele statistice menționate la alineatul (1) includ cel puțin următoarele elemente:
 - (a) numărul de cazuri de infracțiuni împotriva mediului raportate;
 - (b) numărul de cazuri de infracțiuni împotriva mediului anchetate;
 - (c) durata medie a anchetelor penale privind infracțiunile împotriva mediului;
 - (d) numărul condamnărilor pentru infracțiuni împotriva mediului;
 - (e) numărul persoanelor fizice condamnate și sancționate pentru infracțiuni împotriva mediului;
 - (f) numărul persoanelor juridice sancționate pentru infracțiuni împotriva mediului sau pentru infracțiuni echivalente;
 - (g) numărul de acțiuni în justiție respinse privind infracțiuni împotriva mediului;
 - (h) tipurile și nivelurile sancțiunilor impuse pentru infracțiunile împotriva mediului, inclusiv pentru fiecare categorie de infracțiuni împotriva mediului, în conformitate cu articolul 3.
3. Statele membre asigură publicarea periodică a unei versiuni consolidate a statisticilor.
4. Statele membre transmit anual Comisiei datele statistice menționate la alineatul (2) într-un format standard stabilit în conformitate cu articolul 22.
5. Comisia publică periodic un raport bazat pe datele statistice transmise de statele membre. Raportul se publică pentru prima dată la trei ani după stabilirea formatului standard menționat la articolul 22.

Articolul 22

Competențele de executare

1. Comisia este împuternicită să adopte acte de punere în aplicare de stabilire a formatului standard pentru transmiterea datelor menționat la articolul 21

alineatul (4). Aceste acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 23 alineatul (2).

2. În scopul transmiterii datelor statistice, formatul standard trebuie să conțină următoarele elemente:
 - (a) o clasificare comună a infracțiunilor împotriva mediului;
 - (b) o înțelegere comună a unităților de numărare;
 - (c) o înțelegere comună a etapelor procedurale (anchetare, urmărire penală, proces) în procedurile privind infracțiunile împotriva mediului;
 - (d) un format comun de raportare.

Articolul 23

Procedura comitetului

1. Comisia este asistată de un comitet. Respectivul comitet reprezintă un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.
2. Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.
3. În cazul în care comitetul nu emite un aviz, Comisia nu adoptă proiectul de act de punere în aplicare și se aplică articolul 5 alineatul (4) al treilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 24

Transpunere

1. Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la [*OP – a se introduce data – 18 luni de la intrarea în vigoare a prezentei directive*]. Statele membre informează fără întârziere Comisia cu privire la acestea. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.
2. Atunci când statele membre adoptă dispozițiile respective, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 25

Evaluare și raportare

1. În termen de *[OP – a se introduce data – doi ani de la încheierea perioadei de transpunere]*, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport de evaluare a gradului în care statele membre au luat măsurile necesare pentru a se conforma prezentei directive. Statele membre furnizează Comisiei informațiile necesare pentru întocmirea raportului respectiv.
2. La fiecare doi ani începând cu *[OP – a se introduce data – un an de la încheierea perioadei de transpunere]*, statele membre transmit Comisiei, în termen de trei luni, un raport care include un rezumat privind punerea în aplicare și măsurile luate în conformitate cu articolele 17-15, 19 și 20.
3. Până la *[OP – a se introduce data – cinci ani de la încheierea perioadei de transpunere]*, Comisia efectuează o evaluare a impactului prezentei directive și prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului. Statele membre furnizează Comisiei informațiile necesare pentru întocmirea raportului respectiv.

Articolul 26

Înlocuirea Directivei 2008/99/CE

Directiva (UE) 2008/99/CE se înlocuiește în privința statelor membre pentru care prezenta directivă este obligatorie, fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre respective în privința datei de transpunere a respectivei directive în dreptul intern. În ceea ce privește statele membre pentru care prezenta directivă este obligatorie, trimerile la Directiva 2008/99/CE se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă. În ceea ce privește statele membre care nu au obligații în temeiul prezentei directive, acestea continuă să aibă obligații în temeiul Directivei 2008/98/CE.

Articolul 27

Aplicarea Directivei 2005/35/CE

Directiva 2009/123/CE încetează să se aplice statelor membre care participă la prezenta directivă de la data transpunerii sale.

Articolul 28

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 29

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre în conformitate cu tratatele.

Adoptată la Bruxelles,

*Pentru Parlamentul European,
Președintele*

*Pentru Consiliu,
Președintele*

FIȘĂ FINANCIARĂ LEGISLATIVĂ

CUPRINS

1.	CADRUL PROPUNERII/INIȚIATIVEI	54
1.1.	Titlul propunerii/inițiativei.....	54
1.2.	Domeniul (domeniile) de politică vizat(e)	54
1.3.	Obiectul propunerii/inițiativei vizează:.....	54
1.4.	Obiectiv(e).....	54
1.4.1.	Obiectiv(e) general(e)	54
1.4.2.	Obiectiv(e) specific(e).....	54
1.4.3.	Rezultatul (rezultatele) și impactul preconizate	55
1.4.4.	Indicatori de performanță	56
1.5.	Motivele propunerii/inițiativei	58
1.5.1.	Cerința (cerințele) care trebuie îndeplinită (îndeplinite) pe termen scurt sau lung, inclusiv un calendar detaliat pentru punerea în aplicare a inițiativei	58
1.5.2.	Valoarea adăugată a intervenției Uniunii (aceasta poate rezulta din diferiți factori, de exemplu mai buna coordonare, securitatea juridică, o mai mare eficacitate sau complementaritate). În sensul prezentului punct, „valoarea adăugată a intervenției Uniunii” este valoarea ce rezultă din intervenția Uniunii care depășește valoarea ce ar fi fost obținută dacă ar fi acționat doar statele membre.	60
1.5.3.	Învățămintele desprinse din experiențele anterioare similare	61
1.5.4.	Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual și posibilele sinergii cu alte instrumente corespunzătoare	62
1.5.5.	Evaluarea diferitelor opțiuni de finanțare disponibile, inclusiv a posibilităților de realocare a creditelor	63
1.6.	Durata și impactul financiar ale propunerii/inițiativei	64
1.7.	Modul (modurile) de gestiune preconizat(e).....	64
2.	MĂSURI DE GESTIUNE	66
2.1.	Dispoziții în materie de monitorizare și de raportare.....	66
2.2.	Sistemul (sistemele) de gestiune și de control	66
2.2.1.	Justificarea modului (modurilor) de gestiune, a mecanismului (mecanismelor) de punere în aplicare a finanțării, a modalităților de plată și a strategiei de control propuse	66
2.2.2.	Informații privind riscurile identificate și sistemul (sistemele) de control intern instituit(e) pentru atenuarea lor	66

2.2.3.	Estimarea și justificarea raportului cost-eficacitate al controalelor (raportul dintre costurile controalelor și valoarea fondurilor aferente gestionate) și evaluarea nivelurilor preconizate ale riscurilor de eroare (la plată și la închidere).....	67
2.3.	Măsuri de prevenire a fraudelor și a neregulilor	67
3.	IMPACTUL FINANCIAR ESTIMAT AL PROPUNERII/INIȚIATIVEI	68
3.1.	Rubrica (rubricile) din cadrul financiar multianual și linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate)	68
3.2.	Impactul financiar estimat al propunerii asupra creditelor	69
3.2.1.	Sinteza impactului estimat asupra creditelor operaționale.....	69
3.2.2.	Realizările preconizate finanțate din credite operaționale	72
3.2.3.	Sinteza impactului estimat asupra creditelor administrative.....	74
3.2.3.1.	Necesarul de resurse umane estimat	75
3.2.4.	Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual actual	77
3.2.5.	Contribuțiile terților	77
3.3.	Impactul estimat asupra veniturilor.....	78

FIȘĂ FINANCIARĂ LEGISLATIVĂ

1. CADRUL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

1.1. Titlul propunerii/inițiativei

Propunere de directivă privind protecția mediului prin intermediul dreptului penal de modificare a Directivei 99/2008/CE

1.2. Domeniul (domeniile) de politică vizat(e)

Protecția mediului

Drept penal

- Drept procesual penal
- Dreptul penal material

1.3. Obiectul propunerii/inițiativei vizează:

☐ o acțiune nouă

☐ o acțiune nouă întreprinsă ca urmare a unui proiect-pilot/a unei acțiuni pregătitoare⁶⁰

☒ prelungirea unei acțiuni existente

☐ o fuziune sau o redirectionare a uneia sau mai multor acțiuni către o altă/o nouă acțiune

1.4. Obiectiv(e)

1.4.1. Obiectiv(e) general(e)

Ambiția politică și principalul obiectiv al inițiativei este de a asigura o mai bună protecție a mediului prin intermediul dreptului penal și prin îmbunătățirea depistării, anchetării, urmăririi penale și sancționării infracțiunilor împotriva mediului. Noua Directivă privind infracțiunile împotriva mediului avută în vedere va contribui la atingerea obiectivelor stabilite la articolul 191 din TFUE, în Pactul verde și în Strategia privind biodiversitatea.

Întrucât prezenta propunere reprezintă o revizuire a unei directive anterioare, unul dintre obiectivele principale ale prezentei propuneri este de a remedia deficiențele și punctele slabe ale Directivei 2008/99/CE identificate în cursul evaluării sale din 2019-2020.(ndlr: „Obiectivul specific).

1.4.2. Obiectiv(e) specific(e)

Obiectivul specific nr.

⁶⁰

Astfel cum se menționează la articolul 58 alineatul (2) litera (a) sau (b) din Regulamentul financiar.

1. îmbunătățirea eficacității depistării, anchetării, urmăririi penale și sancționării infracțiunilor împotriva mediului prin actualizarea domeniului de aplicare al directivei și detalierea tehnicii juridice utilizate pentru definirea domeniului de aplicare;
2. îmbunătățirea eficacității depistării, anchetării, urmăririi penale și sancționării infracțiunilor împotriva mediului prin clarificarea sau eliminarea termenilor nedefiniți utilizați în descrierea actuală a infracțiunilor împotriva mediului;
3. asigurarea unor tipuri și niveluri de sancțiuni eficace, disuasive și proporționale pentru infracțiunile împotriva mediului;
4. consolidarea anchetelor și a urmăririi penale transfrontaliere;
5. îmbunătățirea procesului decizional în cunoștință de cauză cu privire la infracțiunile împotriva mediului prin îmbunătățirea colectării și diseminării informațiilor și a datelor statistice privind amploarea infracțiunilor împotriva mediului și eforturile de combatere a acestora;
6. îmbunătățirea eficacității operaționale generale a lanțurilor naționale de asigurare a respectării legii pentru a consolida depistarea, anchetarea, urmărirea penală și sancționarea infracțiunilor împotriva mediului.

1.4.3. *Rezultatul (rezultatele) și impactul preconizate*

A se preciza efectele pe care ar trebui să le aibă propunerea/inițiativa asupra beneficiarilor vizati/grupurilor vizate.

Principalul rezultat preconizat al inițiativei este de a îmbunătăți cadrul juridic al UE privind combaterea infracțiunilor împotriva mediului și de a consolida asigurarea respectării legii la nivel național. Este recunoscut faptul că dreptul penal este ultima soluție atunci când alte măsuri nu au fost suficiente pentru a asigura conformitatea, ceea ce, în acest caz, se dovedește esențial pentru asigurarea respectării legislației Uniunii în materie de mediu.

Directiva va contribui la îmbunătățirea eficacității sistemelor naționale de aplicare a legii și de sancționare în legătură cu infracțiunile împotriva mediului și la sporirea încrederii publicului. Chiar dacă nu este posibilă o abordare cantitativă a rezultatelor preconizate ale directivei privind protecția generală a mediului, este posibil să existe o abordare calitativă a impactului unei protecții îmbunătățite a mediului la care va contribui directiva revizuită.

O directivă mai eficientă, care să conducă la o mai bună aplicare a legii prin intermediul dreptului penal, va contribui la îmbunătățirea mediului prin efectele sale preventive și disuasive. Atunci când există un sistem eficient de drept penal, infracțiunile împotriva mediului nu dau rezultate. De asemenea, acesta va avea efecte sociale pozitive imediate asupra vieții, sănătății și bunăstării umane. Directiva revizuită va îmbunătăți instrumentele de combatere a infracțiunilor împotriva mediului și va avea și un impact economic pozitiv. Prin urmare, aceasta va contribui la reducerea profiturilor estimate între 91 și 259 de miliarde USD la nivel mondial din infracțiunile împotriva mediului, care reprezintă pierderi pentru societăți prin

pierderi de venituri fiscale, pierderi de venituri pentru întreprinderile care își desfășoară activitatea în mod corect, și care subminează buna guvernare.

1.4.4. Indicatori de performanță

A se preciza indicatorii care permit monitorizarea progreselor și a realizărilor obținute.

Succesul prezentei propuneri nu a putut fi măsurat în raport cu un scenariu de referință clar, deoarece informațiile sistematice privind amploarea infracțiunilor împotriva mediului și eforturile de combatere a acestora în fiecare stat membru sunt insuficiente. Tendințele în materie de infracțiuni împotriva mediului depind de dezvoltarea comerțului mondial, de noile oportunități prin digitalizare și de interacțiunea dintre sistemele de sancțiuni penale și sistemele de sancțiuni civile și administrative din statele membre.

Sunt propuși următorii indicatori calitativi și cantitativi pentru monitorizarea progreselor și a succesului inițiativei:

- îmbunătățirea generală a aplicării și sancționării infracțiunilor împotriva mediului, care se reflectă în intensificarea cooperării, a specializării, îmbunătățirea formării și a schimbului de informații;
- numărul de cauze legate de legislația de mediu care au fost anchetate și urmărite penal cu succes;
- numărul condamnărilor;
- tipul și nivelurile sancțiunilor impuse care trebuie să devină mai eficace, disuasive și proporționale în practică;
- numărul de funcționari formați cu privire la aspecte legate de combaterea eficace a infracțiunilor împotriva mediului;
- existența sau dezvoltarea unor strategii naționale de combatere a infracțiunilor împotriva mediului.

Evaluarea prin indicatori a eficienței directivei trebuie realizată în context. În prezent, în statele membre există doar puține cazuri de infracțiuni împotriva mediului finalizate cu succes, iar nivelurile de sancțiuni sunt prea scăzute. Nu au existat tendințe ascendente în ultimul deceniu (a se vedea EI, secțiunea 1.2 – „Evaluarea directivei și raportul final de evaluare”). Prin urmare, tendințele ascendente stabile în cauzele legate de mediu în toate statele membre ar indica eficacitatea directivei. Întrucât infracțiunile împotriva mediului sunt în creștere la nivel mondial, cu un procent cuprins între 5 și 7 % la nivel mondial, o rată de creștere echivalentă a anchetelor și a condamnărilor reușite ar fi considerată un succes. În schimb, dacă, într-o etapă ulterioară – cauzele legate de mediu ar scădea, acest lucru ar putea indica faptul că directiva a reușit să descurajeze infractorii.

Indicatori de performanță

Dispozițiile de mai jos oferă sugestii de indicatori de monitorizare pentru fiecare obiectiv specific:

- Extinderea domeniului de aplicare al directivei
 - Indicator: numărul de anchete, urmăriri penale, condamnări și cazuri respinse
 - Situație de referință: în cazul în care sunt disponibile informații, nu au existat tendințe ascendente în statele membre
 - Succes: tendințe ascendente stabile în fiecare stat membru. În mod ideal, o creștere cuprinsă între 5 și 7 %, care corespunde ratei de creștere estimate a infracțiunilor împotriva mediului în fiecare an
- Definirea mai precisă a tipurilor de infracțiuni împotriva mediului în temeiul articolului 3:
 - Indicator: la fel ca mai sus
 - Situație de referință: la fel ca mai sus
 - Succes: la fel ca mai sus
- Promovarea unor tipuri și niveluri de sancțiuni eficace, disuasive și proporționale
 - Indicator: nivelul amenzilor financiare impuse persoanelor fizice, nivelul sancțiunilor cu închisoarea, nivelul amenzilor financiare impuse persoanelor juridice și tipurile și numărul sancțiunilor accesorii impuse persoanelor fizice
 - Situație de referință: în prezent, nu există deloc sau există foarte puține date statistice dispersate cu privire la sancțiunile aplicate infracțiunilor împotriva mediului. Datele disponibile și interviurile cu practicienii arată că sancțiunile sunt prea scăzute pentru a fi disuasive
 - Succes: având în vedere situația actuală, punerea în aplicare cu succes ar demonstra că sancțiunile impuse utilizează întreaga gamă de tipuri și niveluri de sancțiuni disponibile. Sancțiunile accesorii impuse ar trebui să arate că sunt utilizate toate tipurile de sancțiuni. Am dori să vedem că repararea daunelor și eliminarea profiturilor sunt aplicate în mod sistematic.
- Intensificarea cooperării transfrontaliere
 - Indicatori: numărul de cazuri legate de mediu în cadrul Eurojust și OLAF, numărul de echipe comune de anchetă în cadrul Eurojust, numărul de cazuri/mesaje SIENA ale Europol și numărul de contacte cu punctele de contact naționale care urmează să fie instalate
 - Situație de referință: nivelul actual al Eurojust, OLAF, SIENA, al rețelelor profesionale este, în general, scăzut
 - Succes: ar fi o intensificare a cooperării transfrontaliere manifestată în ceea ce privește cifrele din cadrul Eurojust, OLAF și Europol. Infracțiunile împotriva mediului reprezintă a patra categorie de criminalitate ca mărime la nivel mondial și, prin urmare, numărul de cazuri de mediu din cadrul Europol și Eurojust ar trebui să reprezinte o proporție mai mare din numărul total de cazuri tratate de aceste agenții.
- Lanțuri de asigurare a respectării legii mai eficiente
 - Indicatori: la fel ca în cazul obiectivului 1, cu o adăugire: numărul de state membre care au strategii globale de combatere a infracțiunilor împotriva mediului, numărul de state membre care au unități specializate de anchetă și urmărire penală și camere judiciare, numărul

de state membre care și-au sporit personalul de aplicare a legii și numărul de funcționari ai poliției, de procurori, de judecători, de lucrători vamali, de inspectori administrativi care au beneficiat de formare.

- Situație de referință: la fel ca în cazul obiectivului 1
- Succes: la fel ca în cazul obiectivului 1

1.5. Motivele propunerii/inițiativei

1.5.1. Cerința (cerințele) care trebuie îndeplinită (îndeplinite) pe termen scurt sau lung, inclusiv un calendar detaliat pentru punerea în aplicare a inițiativei

Există trei tipuri de cerințe, care corespund obiectivelor pe termen scurt, mediu și lung.

Cerințe pe termen scurt:

1. Definirea standardelor minime privind colectarea datelor statistice.
2. Statele membre au obligația să transpună directiva în termen de 18 luni.
3. Statele membre se asigură că faptele prevăzute la articolul 3 din propunere constituie o infracțiune, în cazul în care sunt contrare legii și sunt săvârșite cu intenție sau cel puțin din neglijență gravă.
3. Statele membre iau măsurile necesare pentru incriminarea infracțiunilor conexe infracțiunilor împotriva mediului.
4. Statele membre definesc sancțiunile legate de infracțiunile împotriva mediului pentru persoanele fizice și juridice.
5. Statele membre definesc circumstanțele agravante și atenuante ale infracțiunilor împotriva mediului.
6. Statele membre definesc instrumente de anchetă.
7. Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a-și stabili competența în privința infracțiunilor prevăzute în propunere.
8. Statele membre asigură coordonarea și cooperarea la nivel strategic și operațional între toate autoritățile competente implicate în prevenirea și combaterea infracțiunilor împotriva mediului.
9. Statele membre desemnează un punct de contact național în scopul schimbului de informații. Statele membre se asigură, de asemenea, că aceste puncte de contact naționale sunt conectate la [sistemul e-EDES] și că dispun de proceduri astfel încât cererile urgente de asistență să fie tratate prompt. Statele membre informează Comisia, Europol și Eurojust cu privire la punctul lor de contact desemnat. Aceștia actualizează informațiile respective atunci când este necesar. Comisia transmite informația respectivă celorlalte state membre.
10. Statele membre acordă oricărui grup, fundație sau asociație recunoscută care, în conformitate cu statutul său, vizează protecția mediului, dreptul de acces la dosarul cazurilor privind infracțiunile menționate în propunere.

11. Statele membre iau măsurile corespunzătoare, cum ar fi campanii de informare și sensibilizare și programe de cercetare și educație, menite să reducă criminalitatea generală împotriva mediului, să sensibilizeze publicul și să reducă riscul de a deveni victimă a infracțiunilor împotriva mediului. După caz, statele membre acționează în cooperare cu părțile interesate.

Cerințe pe termen mediu:

- Fără a aduce atingere normelor privind cooperarea transfrontalieră și asistența judiciară reciprocă în materie penală, statele membre, Eurojust, Parchetul European și Comisia (OLAF) cooperează, în limitele competențelor lor respective, în domeniul combaterii infracțiunilor menționate la articolele 3, 3a și 4.
- Statele membre se asigură că funcționarii care depistează, anchetează, urmăresc penal sau judecă infracțiunile împotriva mediului, cum ar fi judecătorii, procurorii, poliția, personalul judiciar și personalul autorităților competente, beneficiază periodic de formare specializată corespunzătoare funcțiilor lor.
- Fără a aduce atingere independenței judiciare și diferențelor organizatorice ale sistemelor judiciare din Uniune, statele membre solicită entităților responsabile de formarea judecătorilor, a procurorilor, a poliției, a personalului judiciar și a personalului respectivelor autorități competente implicat în proceduri și anchete penale să asigure formarea corespunzătoare a acestor persoane cu privire la obiectivele prezentei directive.
- În termen de un an de la intrarea în vigoare a prezentei directive, statele membre stabilesc și publică o strategie națională de combatere a infracțiunilor împotriva mediului și iau măsuri pentru a asigura evaluarea și actualizarea periodică a acesteia.
- Statele membre colectează statistici sistematice, fiabile și actualizate privind infracțiunile împotriva mediului de către fiecare autoritate competentă, în vederea realizării unor comparații și analize consecvente și coerente ale informațiilor relevante.
- Statele membre transmit anual Comisiei datele culese în temeiul primului paragraf.
- Comisia se asigură că o revizuire consolidată a rapoartelor statistice și a strategiilor naționale de punere în aplicare este publicată și transmisă agențiilor și organismelor specializate competente ale Uniunii.

Cerințe pe termen lung:

- În termen de doi ani de la încheierea perioadei de transpunere, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport de evaluare a gradului în care statele membre au luat măsurile necesare pentru a se conforma prezentei directive. Statele membre furnizează Comisiei informațiile necesare pentru întocmirea raportului respectiv.
- În termen de cinci ani de la încheierea perioadei de transpunere, Comisia efectuează o evaluare a impactului prezentei directive

asupra protecției mediului prin intermediul dreptului penal și prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului. Statele membre furnizează Comisiei informațiile necesare pentru întocmirea raportului respectiv.

- 1.5.2. *Valoarea adăugată a intervenției Uniunii (aceasta poate rezulta din diferiți factori, de exemplu mai buna coordonare, securitatea juridică, o mai mare eficacitate sau complementaritate). În sensul prezentului punct, „valoarea adăugată a intervenției Uniunii” este valoarea ce rezultă din intervenția Uniunii care depășește valoarea ce ar fi fost obținută dacă ar fi acționat doar statele membre.*

Motivele acțiunii la nivel european (ex ante)

Directiva existentă urmărea să ofere un cadru armonizat pentru combaterea infracțiunilor împotriva mediului în întreaga Uniune și să faciliteze cooperarea transfrontalieră. Cu toate acestea, astfel cum se detaliază în raportul de evaluare, în pofida progreselor înregistrate în ceea ce privește crearea unui set comun la nivelul UE de definiții ale infracțiunilor împotriva mediului și care necesită niveluri de sancțiuni mai disuasive, statele membre nu au reușit, pe cont propriu, să-și reconcilieze modul de înțelegere a infracțiunilor împotriva mediului în marja de manevră lăsată de directivă. În mod similar, nivelurile insuficiente ale sancțiunilor într-o serie de state membre împiedică aplicarea de condiții de concurență echitabile în întreaga UE și a instrumentelor de recunoaștere reciprocă (cum ar fi mandatul european de arestare și ordinul european de anchetă).

În pofida directivei, numărul anchetelor și al condamnărilor transfrontaliere în UE pentru infracțiuni împotriva mediului nu a crescut în mod substanțial. În schimb, între timp, infracțiunile împotriva mediului cresc într-un ritm anual de 5 % până la 7 % la nivel mondial, provocând daune de durată aduse habitatelor, speciilor, sănătății cetățenilor și veniturilor guvernelor și întreprinderilor.

Valoarea adăugată pe care se preconizează că o va avea intervenția Uniunii (ex-post)

Printr-o directivă mai eficientă, UE poate oferi cadrul armonizat pentru o înțelegere comună a definițiilor infracțiunilor împotriva mediului și pentru accesul efectiv la instrumente de anchetă transfrontaliere. Prin asigurarea unei mai mari clarități în ceea ce privește definițiile juridice și prin apropierea nivelurilor sancțiunilor, precum și prin furnizarea de instrumente și impunerea de obligații pentru cooperarea transfrontalieră între statele membre, directiva revizuită va crea condiții de concurență mai echitabile cu o protecție echivalentă a dreptului penal pentru mediu în întreaga UE și va facilita cooperarea transfrontalieră în ceea ce privește anchetele și urmărirea penală. Prin facilitarea anchetelor, a urmărilor penale și a condamnărilor transfrontaliere, acțiunea UE va oferi o valoare adăugată clară în ceea ce privește combaterea infracțiunilor împotriva mediului care, de regulă, au dimensiuni transnaționale în comparație cu ceea ce pot realiza statele membre acționând individual.

Întrucât infracțiunile împotriva mediului subminează adesea întreprinderile legale și care plătesc impozite, care partajează, într-o proporție necunoscută, dar probabil mare, pierderile anuale legate de infracțiunile împotriva mediului, estimate la nivel mondial între 91 și 259 de miliarde USD, un cadru legislativ eficace al UE privind infracțiunile împotriva mediului va avea, de asemenea, un efect asupra funcționării pieței unice a UE. Fără o astfel de legislație la nivelul UE, întreprinderile care își desfășoară activitatea în statele membre cu definiții limitate ale infracțiunilor împotriva mediului sau cu regimuri de aplicare mai permissive pot avea un avantaj competitiv față de întreprinderile stabilite în statele membre cu cadre juridice mai stricte.

O politică eficace la nivelul UE privind infracțiunile împotriva mediului poate aduce beneficii și altor obiective de politică ale UE. Infracțiunile împotriva mediului sunt adesea legate de alte forme de criminalitate, cum ar fi spălarea banilor, terorismul, evaziunea fiscală, falsificarea sau alte forme de criminalitate organizată împotriva cărora UE a adoptat o serie de acte legislative în ultimii ani. O legislație UE mai eficace privind infracțiunile împotriva mediului ar contribui la strategii eficace de asigurare a respectării dreptului penal, la nivelul UE și la nivel național, care să abordeze toate aspectele relevante ale interacțiunii infracționale.

1.5.3. *Învățămintele desprinse din experiențele anterioare similare*

Întrucât prezenta propunere constă într-o revizuire a unei directive anterioare, învățămintele desprinse din experiențe similare din trecut se concentrează în principal pe dezavantajele și beneficiile ultimei directive. În acest sens, Comisia a efectuat o evaluare a directivei în 2019-2020. Acest raport a constatat că directiva a avut o valoare adăugată, întrucât a definit pentru prima dată un cadru juridic comun pentru infracțiunile împotriva mediului și a impus sancțiuni eficace, disuasive și proporționale.

Cu toate acestea, directiva nu a avut un efect semnificativ pe teren, și anume numărul de cazuri de infracțiuni împotriva mediului anchetate și condamnate cu succes a rămas la un nivel foarte scăzut și, în general, nu a arătat tendințe ascendente semnificative în ultimii 10 ani.

În plus, nivelurile sancțiunilor impuse au fost prea scăzute pentru a fi disuasive, iar cooperarea transfrontalieră nu a avut loc în mod sistematic.

Lipsa de eficacitate a directivei în practică se datorează în parte naturii generice a dispozițiilor sale. Acest lucru poate fi explicat prin competențele limitate ale legiuitorului CE în domeniul dreptului penal în condițiile anterioare Tratatului de la Lisabona, ceea ce nu a permis o mai bună detaliere, în special în ceea ce privește sancțiunile.

În plus, aplicarea deficitară în statele membre contribuie în mare măsură la faptul că directiva nu are efecte semnificative pe teren. Evaluarea a identificat lacune considerabile în materie de asigurare a respectării legii în toate statele membre și la toate nivelurile lanțului de asigurare a respectării legii (poliție, parchete și instanțe penale). Printre deficiențele din statele membre se numără lipsa de resurse, de cunoștințe specializate, de sensibilizare și de stabilire a priorităților, cooperarea și schimbul de informații, precum și absența unor strategii naționale globale de

combateră a infracțiunilor împotriva mediului care să implice toate nivelurile lanțului de asigurare a respectării legii și o abordare multidisciplinară. În plus, lipsa de coordonare între partea de asigurare a respectării normelor de drept administrativ și penal și de sancționare în temeiul dreptului administrativ și penal împiedică adesea eficacitatea.

Evaluarea a observat, de asemenea, că lipsa de date statistice fiabile, exacte și complete privind procedurile în materie de infracțiuni împotriva mediului din statele membre nu numai că a împiedicat evaluarea Comisiei, dar împiedică și factorii de decizie și practicienii de la nivel național să monitorizeze eficacitatea măsurilor lor.

1.5.4. Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual și posibilele sinergii cu alte instrumente corespunzătoare

Propunerea de directivă privind protecția mediului prin intermediul dreptului penal de modificare a Directivei 99/2008/CE este în concordanță cu Comunicarea privind Pactul verde, în care se afirmă în mod clar că „Comisia va promova, de asemenea, acțiunile întreprinse de UE, de statele sale membre și de comunitatea internațională menite să intensifice eforturile de combatere a infracțiunilor împotriva mediului” și cu Strategia privind biodiversitatea, în care posibilitatea revizuirii și modificării directivei anterioare este prevăzută în anexa la comunicare. În iulie 2021, Comisia a prezentat un pachet cu propuneri concrete pentru un nou Pact verde, menit să reducă emisiile cu 55 % până în 2030 și să facă Europa neutră din punct de vedere climatic până în 2050. Dreptul penal este doar o parte din această strategie cuprinzătoare a UE de protejare și îmbunătățire a stării mediului, ce reprezintă o prioritate pentru actuala Comisie. Comunicarea privind Pactul verde și Strategia privind biodiversitatea stabilesc o gamă largă de măsuri de protecție a mediului care se vor reuni într-o abordare holistică, se vor consolida și se vor influența reciproc. Măsurile de drept penal vor interveni în ultimă instanță atunci când alte măsuri nu au fost suficiente pentru a asigura conformitatea.

Propunerea este, de asemenea, coerentă cu:

- Planul de acțiune al UE în materie de combatere a traficului cu specii sălbatice de faună și floră ce urmărește îmbunătățirea conformității în domeniul traficului cu specii sălbatice de faună și floră;
- Evaluarea amenințării pe care o reprezintă formele grave de criminalitate și criminalitatea organizată în UE (SOCTA UE) 2021, care a identificat „infracțiunile împotriva mediului” printre principalele amenințări infracționale cu care se confruntă UE și, prin urmare, a inclus infracțiunile împotriva mediului în EMPACT 2022-2025;
- Noua strategie a UE de combatere a criminalității organizate pentru perioada 2021-2025 prezentată de Comisie în aprilie 2021, care a calificat infracțiunile împotriva mediului drept una dintre viitoarele priorități ale luptei UE împotriva criminalității organizate.

Obiectivele prezentei propuneri sunt sprijinite de cadrul financiar multianual, care pune un accent deosebit pe finanțarea activităților de protecție a mediului. Vor exista unele sinergii cu programele preexistente. Un exemplu ar fi activitățile de formare

derivate din propunere, care există deja în cea mai mare parte și care sunt furnizate de CEPOL, de formarea Frontex pentru asigurarea respectării legii și de diferite rețele profesionale, cum ar fi EJTN și ERA, pentru ramura judiciară. Aceste organizații beneficiază deja de bugetul UE prin intermediul programului Life, al FSI sau al programului „Poliție și Justiție” și oferă deja formare în domeniul legislației de mediu.

1.5.5. Evaluarea diferitelor opțiuni de finanțare disponibile, inclusiv a posibilităților de realocare a creditelor

Pentru a face față obligațiilor noi din cadrul propunerii, cum ar fi monitorizarea situației, intensificarea cursurilor de formare, furnizarea unor orientări și sensibilizarea, Comisia va trebui să depună un efort suplimentar. Aceste eforturi se vor baza pe DG JUST și DG ENV, întrucât majoritatea sarcinilor enumerate mai jos vor necesita o anumită gestionare a timpului și unele costuri suplimentare.

1.6. Durata și impactul financiar ale propunerii/inițiativei

☐ durată limitată

- ☐ în vigoare din [ZZ/LL]AAAA până în [ZZ/LL]AAAA
- ☐ Impactul financiar din AAAA până în AAAA pentru creditele de angajament și din AAAA până în AAAA pentru creditele de plată.

✓ durată nelimitată

- Punere în aplicare cu o perioadă de creștere în intensitate din 2022 până în 2025,
- urmată de o perioadă de funcționare la capacitate maximă.

1.7. Modul (modurile) de gestiune preconizat(e)⁶¹

✓ Gestiune directă asigurată de Comisie

- ✓ prin intermediul departamentelor sale, inclusiv al personalului din delegațiile Uniunii;
- ☐ prin intermediul agențiilor executive

– Gestiune partajată cu statele membre

– Gestiune indirectă, cu delegarea sarcinilor de execuție bugetară:

- ☐ țărilor terțe sau organismelor pe care le-au desemnat acestea;
- ☐ organizațiilor internaționale și agențiilor acestora (a se preciza);
- ☐ BEI și Fondului European de Investiții;
- ☐ organismelor menționate la articolele 70 și 71 din Regulamentul financiar;
- ☐ organismelor de drept public;
- ☐ organismelor de drept privat cu misiune de serviciu public, cu condiția să prezinte garanții financiare adecvate;
- ☐ organismelor de drept privat dintr-un stat membru care sunt responsabile cu punerea în aplicare a unui parteneriat public-privat și care prezintă garanții financiare adecvate;
- ☐ persoanelor cărora li se încredințează executarea unor acțiuni specifice în cadrul PESC, în temeiul titlului V din TUE, și care sunt identificate în actul de bază relevant.
- Dacă se indică mai multe moduri de gestiune, a se furniza detalii suplimentare în secțiunea „Observații”.

⁶¹ Explicații detaliate privind modurile de gestiune, precum și trimiterile la Regulamentul financiar sunt disponibile pe site-ul BudgWeb:
<https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/RO/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>.

Observații

2. MĂSURI DE GESTIUNE

2.1. Dispoziții în materie de monitorizare și de raportare

A se preciza frecvența și condițiile monitorizării și raportării.

Prezenta propunere identifică mai multe norme de monitorizare și raportare. În primul rând, după încheierea perioadei de transpunere, Comisia va trebui să elaboreze un raport privind modul în care statele membre au transpus directiva. În plus, în termen de cinci ani de la transpunerea directivei, Comisia va trebui să elaboreze un alt raport privind eficacitatea directivei revizuite și să identifice posibilitățile de consolidare a acesteia. Aceste două rapoarte stau la baza normelor de monitorizare și raportare prevăzute în propunere.

În plus, Comisia emite un raport bienal privind datele colectate și transmise de statele membre.

2.2. Sistemul (sistemele) de gestiune și de control

2.2.1. *Justificarea modului (modurilor) de gestiune, a mecanismului (mecanismelor) de punere în aplicare a finanțării, a modalităților de plată și a strategiei de control propuse*

Având în vedere că propunerea afectează activitatea Comisiei și, mai precis, cea a DG JUST și DG ENV, bugetul UE va fi executat prin gestiune directă.

În temeiul principiului bunei gestiuni financiare, bugetul se execută pe baza principiului unui control intern eficace și eficient.

În ceea ce privește controalele, DG JUST și DG ENV fac obiectul:

- auditului intern efectuat de Serviciul de Audit Intern al Comisiei;
- auditurilor externe independente efectuate de Curtea de Conturi Europeană (CCE);
- descărcării anuale de gestiune acordate de Parlamentul European;
- posibilelor anchete administrative efectuate de OLAF;
- unui nivel suplimentar de control și răspundere din partea Ombudsmanului European.

2.2.2. *Informații privind riscurile identificate și sistemul (sistemele) de control intern instituit(e) pentru atenuarea lor*

În această etapă nu au fost identificate riscuri specifice.

2.2.3. *Estimarea și justificarea raportului cost-eficacitate al controalelor (raportul dintre costurile controalelor și valoarea fondurilor aferente gestionate) și evaluarea nivelurilor preconizate ale riscurilor de eroare (la plată și la închidere)*

În conformitate cu orientările serviciilor centrale ale Comisiei, costul controalelor la nivelul Comisiei este evaluat în funcție de costul diferitelor etape de control. Evaluarea generală pentru fiecare mod de gestiune se obține din raportul dintre toate aceste costuri și suma totală plătită în cursul exercițiului pentru modul de gestiune aferent.

Raportul dintre „costurile controalelor/plata fondurilor aferente gestionate” este prezentat de Comisie. Raportul anual de activitate pe 2020 al DG JUST raportează 10,45 % pentru acest raport în ceea ce privește achizițiile directe. Raportul anual de activitate pe 2020 al DG ENV raportează 1,55 % pentru acest raport.

2.3. Măsuri de prevenire a fraudelor și a neregulilor

A se preciza măsurile de prevenire și de protecție existente sau preconizate, de exemplu din strategia antifraudă.

Fișa financiară legislativă privește cheltuielile cu personalul și achizițiile publice și se aplică norme standard pentru acest tip de cheltuieli.

3. IMPACTUL FINANCIAR ESTIMAT AL PROPUNERII/INIȚATIVEI

3.1. Rubrica (rubricile) din cadrul financiar multianual și linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate)

- Linii bugetare existente

În ordinea rubricilor din cadrul financiar multianual și a liniilor bugetare.

Rubrica din cadrul financiar multianual	Linia bugetară	Tip de cheltuieli	Contribuție			
	Numărul	Dif./Nedif. ⁶²	din partea țărilor AELS ⁶³	din partea țărilor candidate ⁶⁴	din partea țărilor terțe	în sensul articolului 21 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul financiar
2	Coeziune, reziliență și valori	Nedif.	NU	NU	NU	NU
7	Administrația publică europeană	Nedif.	NU	NU	NU	NU

- Noile linii bugetare solicitate

În ordinea rubricilor din cadrul financiar multianual și a liniilor bugetare.

Rubrica din cadrul financiar multianual	Linia bugetară	Tip de cheltuieli	Contribuție			
	Numărul	Dif./Nedif.	din partea țărilor AELS	din partea țărilor candidate	din partea țărilor terțe	în sensul articolului 21 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul financiar
	[XX.YY.YY.YY]		DA/NU	DA/NU	DA/NU	DA/NU

⁶² Dif. = credite diferențiate/Nedif. = credite nediferențiate.

⁶³ AELS: Asociația Europeană a Liberului Schimb.

⁶⁴ Țările candidate și, după caz, candidații potențiali din Balcanii de Vest.

3.2. Impactul financiar estimat al propunerii asupra creditelor

3.2.1. Sinteza impactului estimat asupra creditelor operaționale

- ☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite operaționale
- ☒ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite operaționale, conform explicațiilor de mai jos:

milioane EUR (cu trei zecimale)

Rubrica din cadrul financiar multianual	2	Coeziune, reziliență și valori
--	----------	---------------------------------------

DG Justiție și Consumatori			Anul 2025 ⁶⁵	Anul 2026	Anul 2027	Anul N+4	A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (a se vedea punctul 1.6)			TOTAL
• Credite operaționale										
Promovarea cooperării judiciare	Angajamente	(1a)	0,350 0 00							0,350 000
	Plăți	(2a)	0,350 0 00							0,350 000
Linia bugetară	Angajamente	(1b)								
	Plăți	(2b)								
Credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul unor programe specifice ⁶⁶										
Linia bugetară		3.								

⁶⁵ Anul N este anul în care începe punerea în aplicare a propunerii/inițiativei. Vă rugăm să înlocuiți „N” cu primul an estimat de punere în aplicare (de exemplu: 2021). Se procedează la fel pentru anii următori.

⁶⁶ Asistență tehnică și/sau administrativă și cheltuieli de sprijin pentru punerea în aplicare a programelor și/sau a acțiunilor UE (fostele linii „BA”), cercetare indirectă și cercetare directă.

TOTAL credite pentru DG Justiție și Consumatori	Angajamente	=1a+1b +3	0,350 0 00							0,350 000
	Plăți	=2a+2b +3	0,350 0 00							

• TOTAL credite operaționale	Angajamente	(4)								
	Plăți	(5)								
• TOTAL credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul unor programe specifice		(6)								
TOTAL credite în cadrul RUBRICII <....> din cadrul financiar multianual	Angajamente	=4+ 6								
	Plăți	=5+ 6								

În cazul în care propunerea/inițiativa afectează mai multe rubrici operaționale, a se repeta secțiunea de mai sus:

• TOTAL credite operaționale (toate rubricile operaționale)	Angajamente	(4)								
	Plăți	(5)								
TOTAL credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul unor programe specifice (toate rubricile operaționale)		(6)								
TOTAL credite în cadrul RUBRICILOR 1-6 din cadrul financiar multianual (Suma de referință)	Angajamente	=4+ 6								
	Plăți	=5+ 6								

Rubrica din cadrul financiar multianual	7	Administrația publică europeană
--	----------	---------------------------------

Această secțiune ar trebui completată utilizând „datele bugetare cu caracter administrativ” care trebuie introduse mai întâi în [anexa la fișa financiară legislativă](#) (anexa V la normele interne), încărcată în DECIDE pentru consultarea interservicii.

milioane EUR (cu trei zecimale)

		Anul 2025	Anul 2026	Anul 2027	Anul N+3	A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (a se vedea punctul 1.6)			TOTAL
DG Justiție și Consumatori									
• Resurse umane		0,105 0 48	0,022 1 09	0,022 1 09					0,149 266
• Alte cheltuieli administrative									
TOTAL DG Justiție și Consumatori	Credite	0,105 0 48	0,022 1 09	0,022 1 09					0,149 266
DG Mediu									
• Resurse umane		0,105 0 48	0,022 1 09	0,022 1 09					0,149 266
• Alte cheltuieli administrative									
Total DG Mediu	Credite	0,105 0 48	0,022 1 09	0,022 1 09					0,149 266
TOTAL credite în cadrul RUBRICII 7 din cadrul financiar multianual		(Total angajamente = Total plăți)	0,210 0 96	0,044 218	0,044 218				0,298 532

milioane EUR (cu trei zecimale)

		Anul 2025	Anul 2026	Anul 2027	Anul N+3	A se introduce atâtia ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (a se vedea punctul 1.6)			TOTAL
TOTAL credite în cadrul RUBRICILOR 1-7 din cadrul financiar multianual	Angajamente	0,560 096	0,044 218	0,044 218					0,648 532
	Plăți	0,560 096	0,044 218	0,044 218					0,648 532

3.2.2. Realizările preconizate finanțate din credite operaționale

Credite de angajament în milioane EUR (cu trei zecimale)

A se indica obiectivele și realizările			Anul 2025		Anul 2026		Anul 2027		Anul N+3		A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (a se vedea punctul 1.6)								TOTAL	
	REALIZĂRI																			
	Tip ⁶⁷	Costuri medii	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Nr.	Costuri	Total nr.	Total costuri		
↓																				
OBIECTIVUL SPECIFIC Nr. 5 ⁶⁸ Îmbunătățirea procesului decizional în cunoștință de cauză cu privire la infracțiunile împotriva mediului prin îmbunătățirea colectării și diseminării datelor statistice.																				

⁶⁷ Realizările se referă la produsele și serviciile care vor fi furnizate (de exemplu: numărul de schimburi de studenți finanțate, numărul de km de drumuri construite etc.).

⁶⁸ Conform descrierii de la punctul 1.4.2. „Obiectiv(e) specific(e)...”.

un expert în culegerea de date statistice pentru a defini standarde minime și a prezenta statelor membre formatul raportului				0,111 297													0,111 297
menținerea nivelului standardelor				0,016 582		0,016 582		0,016 582									0,049 746
Raportul bienal al UE privind datele statelor membre				0,027 636		0,027 636		0,027 636									0,082 908
Subtotal pentru obiectivul specific nr. 1				0,155 515		0,044 218		0,044 218									0,243 951
Monitorizarea directivei																	
Contractantul va elabora studiul privind transpunerea directivei de către statele membre				0,350													
Personalul Comisiei trebuie să revizuiască și să gestioneze studiul contractantului				0,054 58 1													
Subtotal pentru monitorizarea directivei				0,404 58 1													0,404 5 81
TOTALURI				0,560 096		0,044 218		0,044 218									0,648 532

3.2.3. Sinteza impactului estimat asupra creditelor administrative

- ☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite cu caracter administrativ.
- ☒ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite cu caracter administrativ, conform explicațiilor de mai jos:

milioane EUR (cu trei zecimale)

	Anul 2025	Anul 2026	Anul 2027	Anul N+3	A se introduce atâtia ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (a se vedea punctul 1.6)			TOTAL
--	--------------	--------------	--------------	-------------	---	--	--	-------

RUBRICA 7 din cadrul financiar multianual								
Resurse umane	0,210 096	0,044 218	0,044 218					0,298 532
Alte cheltuieli administrative								
Subtotal RUBRICA 7 din cadrul financiar multianual	0,210 096	0,044 218	0,044 218					0,298 532

În afara RUBRICII 7⁶⁹ din cadrul financiar multianual								
Resurse umane								
Alte cheltuieli cu caracter administrativ								
Subtotal în afara RUBRICII 7 din cadrul financiar multianual								

TOTAL	0,210 096	0,044 218	0,044 218					0,298 532
--------------	-----------	-----------	-----------	--	--	--	--	-----------

Necesarul de credite pentru resursele umane și pentru alte cheltuieli cu caracter administrativ va fi acoperit de creditele direcției generale (DG) respective care sunt deja alocate pentru gestionarea acțiunii și/sau au fost redistribuite intern în cadrul DG-ului respectiv, completate, după caz, cu resurse suplimentare care ar putea fi alocate DG-ului care gestionează acțiunea în cadrul procedurii anuale de alocare și ținând seama de constrângerile bugetare.

⁶⁹ Asistență tehnică și/sau administrativă și cheltuieli de sprijin pentru punerea în aplicare a programelor și/sau a acțiunilor UE (fostele linii „BA”), cercetare indirectă și cercetare directă.

3.2.3.1. Necesarul de resurse umane estimat

- ☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de resurse umane.
- ☒ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de resurse umane, conform explicațiilor de mai jos:

Estimări exprimate în echivalent normă întreagă

	Anul 2025	Anul 2026	Anul 2027	Anul N+3	A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (a se vedea punctul 1.6)		
• Posturi din schema de personal (funcționari și agenți temporari)							
20 01 02 01 (la sediu și în reprezentanțele Comisiei)	2	1	1				
20 01 02 03 (în delegații)							
01 01 01 01 (cercetare indirectă)							
01 01 01 11 (cercetare directă)							
Alte linii bugetare (a se preciza)							
• Personal extern (în echivalent normă întreagă: ENI) ⁷⁰							
20 02 01 (AC, END, INT din „pachetul global”)							
20 02 03 (AC, AL, END, INT și JPD în delegații)							
XX 01 xx yy zz ⁷¹	– la sediu						
	– în delegații						
01 01 01 02 (AC, END, INT – cercetare indirectă)							
01 01 01 12 (AC, END, INT – cercetare directă)							
Alte linii bugetare (a se preciza)							
TOTAL	2 ⁷²	1	1				

XX este domeniul de politică sau titlul din buget vizat.

Necesarul de resurse umane va fi asigurat din efectivele de personal ale DG-ului în cauză alocate deja pentru gestionarea acțiunii și/sau redistribuite intern în cadrul DG-ului, completate, după caz, cu resurse suplimentare ce ar putea fi acordate DG-ului care gestionează acțiunea în cadrul procedurii anuale de alocare și ținând seama de constrângerile bugetare.

Descrierea sarcinilor care trebuie efectuate:

Funcționari și personal temporar	Anul 2025: Obiectivul specific nr. cinci: Costuri excepționale: un funcționar al Comisiei care ar urma să fie expert în colectarea de date statistice, în mod ideal în statistici privind criminalitatea, pentru a defini standarde minime și pentru a elabora un format de raportare pentru statele membre, care să le permită să raporteze datele statistice într-un mod armonizat. Această sarcină se efectuează în 162 de zile.
----------------------------------	---

⁷⁰ AC= agent contractual; AL= agent local; END = expert național detașat; INT = personal pus la dispoziție de agenți de muncă temporară; JPD = tânăr profesionist în delegații.

⁷¹ Subplafonul pentru personal extern acoperit din creditele operaționale (fostele linii „BA”).

⁷² Aceste cifre ale ENI nu se aplică pentru întregul an, ci doar pentru șapte luni pe an.

	- Costuri recurente: un funcționar al Comisiei care ar urma să fie expert în colectarea de date statistice, în mod ideal în statistici privind criminalitatea, pentru a menține datele și a elabora un raport bienal privind datele provenite de la statele membre. Această sarcină se efectuează în 64 de zile în fiecare an, începând din 2025. Raportare cu privire la transpunerea Directivei - Costuri excepționale: un funcționar al Comisiei care să gestioneze și să revizuiască studiul contractantului, precum și să pregătească evaluarea efectivă a raportului SWD care urmează să fie adoptat. Această sarcină se efectuează în 79 de zile în 2025. Începând din 2025 și în fiecare an: Obiectivul specific nr. cinci: - Costuri recurente: un funcționar al Comisiei care ar urma să fie expert în colectarea de date statistice, în mod ideal în statistici privind criminalitatea, pentru a menține datele și a elabora un raport bienal privind datele provenite de la statele membre. Această sarcină se efectuează în 64 de zile în fiecare an, începând din 2025.
Personal extern	

3.2.4. Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual actual

Propunerea/inițiativa:

- ☒ Propunerea/inițiativa este compatibilă cu actualul cadru financiar multianual.
- ☐ necesită utilizarea marjei nealocate din cadrul rubricii corespunzătoare din CFM și/sau utilizarea instrumentelor speciale, astfel cum sunt definite în Regulamentul privind CFM.

A se explica necesitatea efectuării acestei acțiuni, precizând rubricile și liniile bugetare vizate, sumele aferente și instrumentele propuse a fi utilizate.

- ☐ necesită revizuirea CFM.

A se explica necesitatea efectuării acestei acțiuni, precizând rubricile și liniile bugetare vizate, precum și sumele aferente.

3.2.5. Contribuțiile terților

Propunerea/inițiativa:

- ☒ nu prevede cofinanțare din partea terților
- ☐ prevede cofinanțare din partea terților, estimată mai jos:

Credite în milioane EUR (cu trei zecimale)

	Anul N ⁷³	Anul N+1	Anul N+2	Anul N+3	A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (a se vedea punctul 1.6)			Total
A se preciza organismul care asigură cofinanțarea								
TOTAL credite cofinanțate								

⁷³

Anul N este anul în care începe punerea în aplicare a propunerii/inițiativei. Vă rugăm să înlocuiți „N” cu primul an estimat de punere în aplicare (de exemplu: 2021). Se procedează la fel pentru anii următori.

3.3. Impactul estimat asupra veniturilor

- ☒ Propunerea/inițiativa nu are impact financiar asupra veniturilor.
- ☐ Propunerea/inițiativa are următorul impact financiar:
 - ☐ asupra resurselor proprii
 - ☐ asupra altor venituri
 - vă rugăm să precizați dacă veniturile sunt alocate unor linii de cheltuieli
☐

milioane EUR (cu trei zecimale)

Linia bugetară pentru venituri:	Credite disponibile pentru exercițiul financiar în curs	Impactul propunerii/inițiativei ⁷⁴						
		Anul N	Anul N+1	Anul N+2	Anul N+3	A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (a se vedea punctul 1.6)		
Articolul								

Pentru veniturile alocate, a se preciza linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate).

Alte observații (de exemplu, metoda/formula utilizată pentru calcularea impactului asupra veniturilor sau orice alte informații).

⁷⁴ În ceea ce privește resursele proprii tradiționale (taxe vamale, cotizații pentru zahăr), sumele indicate trebuie să fie sume nete, și anume sumele brute după deducerea unei cote de 20 % pentru costurile de colectare.